

แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

Guidelines for Developing Student Support Systems in Schools under
the Secondary Educational Service Area Office, Phetchaburi Province

จักรกฤษ นุชอยู่

Jakgrit Nuchyoo

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Education Thesis in Educational Administration
Phetchaburi Rajabhat University

2567

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัย นายจักรกฤษ นุชอยู่

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

พ.ศ. 2567

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล)

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.ไพรัช มณีโชติ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล)

.....กรรมการ
(ดร.ไพรัช มณีโชติ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โยธิน ศรีโสภะ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี **ผู้วิจัย** จักรกฤษ นุชอยู่ **สาขาวิชา** การบริหารการศึกษา **พ.ศ. 2567** **อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก** อาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล **อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม** อาจารย์ ดร.ไพรัช มณีโชติ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 331 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน และครูผู้สอน จำนวน 277 คน ได้มาโดยวิธีการแบ่งชั้นภูมิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ F-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษาพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลการดำเนินงานในหลายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ขณะที่ขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก สำหรับบทบาทบุคลากร ครูในสถานศึกษาและผู้บริหารมีความแตกต่างกัน

3. แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ควรใช้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์พัฒนาการ และสนับสนุนนักเรียนอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการรู้จักนักเรียน การคัดกรอง ส่งเสริม ป้องกันปัญหา และการส่งต่อ พร้อมพัฒนาทีมนำ ทีมประสาน และทีมทำ ให้มีประสิทธิภาพ การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยเพิ่มความรวดเร็ว แม่นยำ และปลอดภัย พร้อมจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Thesis Title: Guidelines for Developing Student Support Systems in Schools under the Secondary Educational Service Area Office, Phetchaburi Province **Researcher:** Mr.Jakgrit Nuchyoo Major Educational Administration Year: 2024, **Advisor:** Dr. Auemporn Topanurakgul **Co-Advisor: Dr. Pairat Maneechoti**

Abstract

The objectives of the study were to 1) Examine the operational level of the student care and support system in schools under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office in Phetchaburi Province. 2) Compare the performance of the student care and support system by school size and the roles of personnel in schools under the same jurisdiction. 3) Explore guidelines for developing the student care and support system in these schools. The sample group consisted of 331 participants, including 54 school administrators and 277 teachers in basic education, selected through stratified sampling and simple random sampling methods. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.99. Data analysis employed percentages, mean values, and standard deviations

The research findings are as follows:

1. The overall level of the student support systems in schools under the Secondary Educational Service Area Office, Phetchaburi Province, was found to be at the highest level. Similarly, the overall level of administration for the student support systems was also at the highest level.

2. The comparison of the performance of the student care and support system in schools under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office in Phetchaburi Province, categorized by school size, revealed that small and large schools achieved the highest levels of performance in several aspects, while medium-sized and extra-large schools performed at a high level. Regarding personnel roles, differences were observed between teachers and school administrators.

3. Guidelines for improving student support systems in schools include leveraging technology for data management, student analysis, and support. Focus areas are student identification, screening, promotion, problem prevention, and referrals. Enhancing team efficiency and using online platforms can boost accuracy, speed, and security while fostering collaboration among teachers, parents, and staff through activities and training.

Keywords: Student Support System, Student Support System Management, Student Support System Development

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.เอี่ยมพร โตภาณุรักษ์กุล ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ไพรัช มณีโชติ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องจนทำให้ วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ไพรัช มณีโชติ อาจารย์ที่ปรึกษา นายสิทธิชัย พลายแดง ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี นายสุเทพ ทองสีโพล ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่งกระจาน วิทยาและนายณภัทร ศิลปธร รองผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบแบบสอบถามและแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู โรงเรียนแก่งกระจานวิทยาที่ให้ความร่วมมือให้ความอนุเคราะห์นำเครื่องมือไปทดลองใช้ และขอขอบคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูโรงเรียนในสถานศึกษาภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมอุทิศด้วยความกตัญญู กตเวทิต์แด่บิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือสนับสนุนเป็นผู้ประสิทธิประสาทความรู้และเสริมสร้างพลังใจให้กับผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยความภาคภูมิใจ

จักรกฤษ นุชอยู่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญแผนภูมิ.....	(10)
สารบัญภาพ.....	(11)
บทที่ 1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความเป็นมาของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	6
ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	7
วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	8
ประโยชน์ที่จะได้รับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	9
ขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	11
การบริหารจัดการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	15
บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	16
แนวคิดเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	21
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	22
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	39
ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือ จำแนกตาม ขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	44
ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
การอภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	82
ภาคผนวก ข หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง.....	86
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	108
ภาคผนวก จ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC).....	120
ภาคผนวก ฉ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	126
ประวัติผู้วิจัย.....	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา.....	16
2.2 การออกแบบวงจร PDCA ให้สอดคล้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	28
3.1 จำนวนผู้บริหารการศึกษาและครู จำแนกตามขนาดสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	32
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์และขนาดสถานศึกษา.....	39
4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก.....	40
4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดกลาง.....	41
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่.....	41
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ.....	42
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา.....	43
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในสถานศึกษา.....	44
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี.....	45
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา.....	45
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา.....	47
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร.....	48
4.12 เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ตาม ขนาดสถานศึกษา.....	50
4.14	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 5 การส่งต่อ ตามขนาดสถานศึกษา...	51
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการ บริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา.....	52
4.16	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมหน้า ตามขนาดสถานศึกษา.....	53
4.17	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมประสาน ตามขนาดสถานศึกษา.....	55
4.18	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมทำ ตามขนาดสถานศึกษา.....	56
4.19	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร.....	57
4.20	เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร.....	58

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1.1 แสดงการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.....	15
1.2 แสดงกรอบแนวคิดเชิงระบบ.....	21
1.3 แสดงกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่าง เป็นระบบครบวงจรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน.....	22
1.4 แสดงการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบครบ วงจร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....	23

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทีมนำ ทีมประสานและทีมทำ.....	20
1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินงานภายใต้กรอบแนวคิด.....	20
1.3 แสดงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง (PDCA).....	26
1.4 แสดงกระบวนการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	27
1.5 การออกแบบวงจร PDAC กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	27
1.6 กระบวนการ (7S) IT Model.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ทำให้ระบบการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันกับความท้าทายเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาในมุมมองของการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญตั้งแต่ช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ทำให้การเรียนการสอนต้องย้ายไปยังระบบออนไลน์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แม้ว่าการเรียนออนไลน์จะเป็นทางเลือกที่มีความสะดวกในด้านการเข้าถึงการศึกษาจากทุกที่ แต่ในทางกลับกันกลับกลายเป็นอุปสรรคสำหรับนักเรียนบางกลุ่มในการปรับตัวและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากการกลับสู่ระบบการเรียนการสอนในรูปแบบออนไซต์ นักเรียนหลายคนพบว่าการปรับตัวกลับสู่บรรยากาศของโรงเรียนไม่ได้เป็นเรื่องง่าย เนื่องจากต้องเผชิญกับปัญหาหลายประการ ทั้งด้านการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น การปรับตัวเข้ากับกฎระเบียบที่เข้มงวดของสถานศึกษา และความเครียดจากความคาดหวังที่สูงขึ้นในแง่ของการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2566 : 15) ปัญหานี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการขาดระบบการดูแลที่มีประสิทธิภาพจากทั้งครู ผู้ปกครอง และชุมชนในการช่วยเหลือและสนับสนุนการปรับตัวให้กับนักเรียนที่กลับสู่การเรียนในระบบออนไซต์ หลายครั้งนักเรียนอาจขาดความเข้าใจในวิธีการจัดการกับอารมณ์ ความเครียด หรือความท้าทายทางสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และพัฒนาการทางสติปัญญา หากปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที อาจนำไปสู่การหลุดออกจากระบบการศึกษา หรือการพัฒนาที่ไม่สมบูรณ์ อดิศักดิ์ สิงห์แก้ว (2562 : 22) จากการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566 : 30) พบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ ระบบนี้ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับการดูแลด้านการศึกษาและการให้คำปรึกษาทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการดูแลด้านอารมณ์ จิตใจ สุขภาพ และพฤติกรรมของนักเรียนให้มีความสมดุล โดยมีการประสานงานระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อสร้างกลไกสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพให้นักเรียนสามารถปรับตัวและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้อย่างเหมาะสม

การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องไม่หยุดอยู่ที่การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ต้องมุ่งเน้นการป้องกันและเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีและสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แพรพลอย พัฒนะแสง (2565 : 47) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปัจจุบันจึงต้องคำนึงถึงความเป็นจริงของสังคมยุคใหม่ที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน การติดต่อสื่อสาร หรือการติดตามผล

การพัฒนาของนักเรียน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ นัฏพันธ์ ดิศเจริญ (2565 : 321) นอกจากนี้ การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายการสนับสนุนที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะเพื่อช่วยเหลือเด็กจากครอบครัวที่ประสบปัญหาทางการเงินหรือสังคม ให้สามารถเข้าถึงการศึกษาและการพัฒนาได้อย่างเท่าเทียม การปรับปรุงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความสำคัญไม่เพียงในระดับการศึกษา แต่ยังเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในอนาคต

จากที่กล่าวมา สภาพการณ์ในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่าโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เมื่อกลับมาเรียนแบบออนไลน์ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบของโรงเรียนได้ คือไม่สามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับกฎระเบียบและบรรยากาศในสถานศึกษา ความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมที่นักเรียนมาจากแหล่งที่ต่างกัน หากไม่มีการสนับสนุนและช่วยเหลือในการเรียนรู้ นักเรียนอาจรู้สึกไม่มีความเชื่อมโยงกับโรงเรียน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถช่วยทำให้นักเรียนปรับตัวให้เข้ากับระบบของโรงเรียนได้ การแก้ไขปัญหานี้เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างระบบการศึกษาที่เหมาะสมและสนับสนุนนักเรียนให้สามารถเรียนรู้และเติบโตได้อย่างเต็มที่ในโรงเรียน โดยการปรับกระบวนการทำงานของสถานศึกษา ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ด้วยการนำเทคโนโลยี เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด เพื่อให้สอดคล้องกับสถานศึกษายุคดิจิทัล อริศรา ชูช่วย และสุทธิพงศ์ บุญผดุง (2565 : 1329) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และประเมินการจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยมุ่งหวังที่จะหาแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบให้สามารถปรับตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นต้นแบบในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในอนาคต

ดังนั้น การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา จึงไม่ควรจำกัดอยู่เพียงการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ควรมุ่งเน้นการป้องกันและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปรับตัว และเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกด้านของการศึกษา การสร้างระบบดูแลที่ตอบโจทย์บริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป และให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนในทุกมิติ จะช่วยยกระดับคุณภาพของนักเรียนและระบบการศึกษาโดยรวม จากสถานการณ์ดังกล่าวจึงนำมาสู่แนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน และหาแนวทางพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนในยุคปัจจุบัน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือในโรงเรียนจังหวัดเพชรบุรี มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาระดับการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือ โดยมีกระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อ 6) การบริหารทีม 7) การบริหารทีมประสาน 8) การบริหารทีมทำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาเป็นนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

1.1 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบที่มุ่งเน้นสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยรวมถึงการป้องกัน การแก้ไขปัญหาให้ นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อร่วมสร้างสังคมที่มีความเท่าเทียมและมีคุณภาพในการศึกษาไปด้วยกันได้อย่างยั่งยืน สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบด้วย

1.1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นมีผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานของชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนมีความหลากหลาย ครูที่ปรึกษาต้องรู้จักนักเรียนแต่ละคนอย่างละเอียด เริ่มจากข้อมูลพื้นฐานโดยใช้การสังเกต ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็น รายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือคือ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรม เพื่อคัดกรองนักเรียนต่อไป การรู้จักนักเรียนอย่างละเอียดจะช่วยให้ครูสามารถปรับการดูแลและสนับสนุนแต่ละนักเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของแต่ละบุคคล

1.1.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อที่จะจัดวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตรงกับสภาพปัญหา แบ่งออกเป็น กลุ่มเด็กพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ระบบการคัดกรองนักเรียนจะช่วยแก้ไขปัญหให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว นั้นเป็นเพราะว่ามีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ ช่วยให้ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนและจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจน และนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเหมาะสม

1.1.3 การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง กระบวนการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตัวเองในด้านต่างๆ ทำให้นักเรียนมีโอกาสทางการศึกษาและอาชีพที่ดีในอนาคต และลดปัญหาทางสังคมในระยะยาวด้วยการเตรียมพร้อมนักเรียนให้มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง วิธีการและเครื่องมือเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเท่าเทียม สำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหาจำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน การแก้ปัญหาและการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนในด้าน การสร้างสัมพันธภาพ ใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

1.1.5 การส่งต่อ หมายถึง การส่งต่อหาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ เมื่อพฤติกรรมของนักเรียนไม่ดีขึ้นหรือด้านในปัญหาที่ความยากต่อการช่วยเหลือนักเรียน จึงดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป จะทำให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและฉับไว ถ้าหากยังไม่ค่อยให้เป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพัง จะทำให้ปัญหาอาจมีมากขึ้นจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อมีทั้งแบบภายในและภายนอกขึ้นอยู่กับปัญหาหรือพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละกรณี

2.1 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การจัดคณะกรรมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเริ่มจากการนำนโยบายและกฎหมายมากำหนดทิศทางและกลยุทธ์โดยการวิเคราะห์สภาพของปัญหา บริบท สังคมและชุมชน เพื่อวางระบบและแผนการดำเนินงาน มีทีมงาน ทีมประสานและทีมทำ เป็นคณะดำเนินงาน ตามขั้นตอนดำเนินงาน โดยจะมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล แล้วมีปัจจัยย้อนกลับเพื่อตรวจสอบขั้นตอนดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดประกอบด้วย

2.1.1 ทีมนำ หมายถึง คณะผู้รับผิดชอบในการนำทีมและควบคุมกิจกรรมของทีมเพื่อส่งเสริม สนับสนุน สร้างขวัญกำลังใจและพัฒนาบุคลากร ประสานงานกับทีมประสาน ส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1.2 ทีมประสาน หมายถึง คณะทีมงานที่รับผิดชอบในการประสานงานกับทีมนำและทีมทำ ควบคุมสารสนเทศและการสื่อสารรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและรายงานความคืบหน้าของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และส่งข้อมูลดังกล่าวให้ทีมนำและทีมทำ

2.1.3 ทีมทำ หมายถึง คณะทีมที่ลงมือปฏิบัติงานกับนักเรียนในด้านประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานประเมินผลและจัดทำรายงานดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนและกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. โรงเรียน ได้ระบบที่มีประสิทธิภาพสำหรับการดูแลและพัฒนานักเรียนในทุกมิติ มีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ช่วยในการเก็บ วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลได้อย่างปลอดภัยและครบถ้วน เสริมสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ของโรงเรียนในด้านการดูแลนักเรียนอย่างรอบด้าน
2. นักเรียน ได้รับการดูแลและพัฒนาตามศักยภาพเฉพาะบุคคล มีการคัดกรองและติดตามที่ช่วยแก้ปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการได้ตรงจุดและได้รับโอกาสในการเรียนรู้และเสริมสร้างความมั่นคงทางจิตใจและความสามารถ
3. ครู ได้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ช่วยให้การดูแลและสอนนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีข้อมูลที่ชัดเจนและทันสมัยสำหรับปรับแผนการสอนและวิธีการดูแลนักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการ การประสานงาน และการใช้เทคโนโลยี
4. ผู้ปกครอง สามารถติดตามพัฒนาการของนักเรียนแบบเรียลไทม์ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ได้รับความมั่นใจในกระบวนการดูแลและพัฒนานักเรียนจากโรงเรียนมีช่องทางสื่อสารที่สะดวกกับครูและโรงเรียนเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนาคตของระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากการเติบโตและพัฒนาทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในวงการการศึกษาเอง นี่คือภาพรวมของระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนในอนาคตงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการวิจัยเรื่อง อนาคตภาพของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในจังหวัดเพชรบุรี ได้ลำดับความสำคัญดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.1 ความเป็นมาของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.2 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.5 ขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.6 การบริหารจัดการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.7 บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.8 แนวคิดเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.9 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.10 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System) มีรากฐานมาจากแนวคิดทางจิตวิทยาการพัฒนาเด็กและวัยรุ่น ซึ่งเน้นการส่งเสริมศักยภาพ ป้องกันปัญหา และแก้ไขปัญหาอย่างเป็นองค์รวม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยในอดีต การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมักเน้นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การลงโทษ การตักเตือน หรือการส่งตัวไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ขาดการบูรณาการและมองภาพรวม ต่อมา แนวคิดเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการและป้องกันปัญหากลายเป็นจุดสนใจ มีการพัฒนาระบบแนะแนว การให้คำปรึกษา และกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการต่าง ๆ ในปัจจุบัน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เน้นการทำงานเชิงรุก บูรณาการการทำงานของทุกฝ่าย

และใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ โดยมีกฎหมายและนโยบาย ดังนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และคู่มือการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พ.ศ. 2564 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กรมสุขภาพจิต และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2566 : 1) ในคู่มือการคัดเลือกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2566 กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือการบริหารจัดการศึกษาที่มีขั้นตอนและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูเป็นผู้ดำเนินงานหลักและมีการร่วมมือจากบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการกำหนดนโยบายให้ทุกสถานศึกษาดำเนินการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกมิติให้เป็นคนดี มีความสุขและปลอดภัยในสังคมปัจจุบัน.

ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการป้องกันและการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้นักเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างปลอดภัย

ธิดินัดดา สิงห์แก้ว (2562 : 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนและเครื่องมือการดำเนินงานมีมาตรฐาน มีหลักฐานการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยมีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันในการดำเนินงานตามเหมาะสมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อส่งเสริม พัฒนา ควบคุมและแก้ไขปัญหาประพฤตินักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย โดยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสม นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา

ภัสสร อรุณศรี และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ (2563 : 45) สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือกระบวนการที่ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ร่วมมือกันเพื่อส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนานักเรียนให้เติบโตเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ระบบนี้มีขั้นตอนและวิธีการที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักที่ใช้เครื่องมือและมาตรฐานคุณภาพในการดำเนินการ พร้อมหลักฐานการทำงาน

อริศรา ชูช่วย และสุทธิพงศ์ บุญผดุง (2565 : 1329) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา

ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง มีกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

นักพนธ์ ดิศเจริญ (2565 : 321) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้มีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมคาดหวัง นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและช่วยป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่อาจเกิดขึ้น โดยมีผลกระทบที่ดีต่อนักเรียน

ธนากร จันทพันธ์ และคนอื่น (2566 : 77) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือกระบวนการที่มีขั้นตอนชัดเจนและเป็นระบบ มีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานและคุณภาพ พร้อมทั้งหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน พร้อมการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา

จากความหมายข้างต้นสรุปว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมุ่งสนับสนุนและส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยรวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสุข และรอดพ้นภาวะวิกฤติต่างๆ อย่างปลอดภัย ระบบนี้จะมีกระบวนการและการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีการบริหารจัดการที่ชัดเจน เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์และมาตรฐานคุณภาพสูง โดยมุ่งหวังให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และมีความสุข และมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อร่วมสร้างสังคมที่มีความเท่าเทียมและมีคุณภาพในการศึกษาไปด้วยกันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566 : 10) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีมาตรฐาน พร้อมด้วยกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือที่มีคุณภาพและตรวจสอบได้
2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. นักเรียนได้รับการดูแลและพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

โดยมีนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ไว้ทั้งหมด 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย
 - 1.1 เร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่นๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษา

วิเคราะห์ วิจัย ติดตามประเมินผล การดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนาและขยายผล ต่อไป

1.2 ส่งเสริมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาวิธีปกป้องคุ้มครองผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาจากสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยเร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง ผ่านการบูรณาการในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันอย่างยั่งยืน

2. ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย

2.1 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อไป ยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะระดับการศึกษาภาคบังคับ เพื่อป้องกันเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน

2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อรับการพัฒนาด้านรอบด้าน มีคุณภาพ ตามศักยภาพ ตามวัยและต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการ ร่วมงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ สรุปว่านโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มุ่งสร้างสังคมที่มีการศึกษาที่ปลอดภัยและเสมอภาค พร้อมส่งเสริมการเข้ารับการศึกษาของเด็กทุกเพศ ทุกวัย และทุกภูมิภาคเพื่อสร้างสังคมที่เท่าเทียมทางการศึกษาที่สร้างโอกาสแก่ทุกคนในสังคมไทยในปี พ.ศ. 2566 โดยต่อไปจะการพัฒนาและปรับปรุงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันและอนาคต

จากความหมายข้างต้นสรุปว่าวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน ส่งเสริมความร่วมมือของผู้ปกครอง ครู บุคลากร และชุมชน และสนับสนุนการพัฒนานักเรียนให้เติบโตเต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้สามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความพร้อมในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างปลอดภัยและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กรการศึกษา โดยการสร้างระบบที่มีระบบและมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการดำเนินงานนี้

ประโยชน์ที่จะได้รับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บุปผชาติ เข็มวิชัย (2558 : 12) ได้กล่าวว่างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นงานที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพราะเป็นการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะลงไปสู่ตัวนักเรียนโดยตรง โดยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลต่อประสิทธิภาพของกาตา เนินงานเพราะเป็นงานที่ต้องร่วมมือกันกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องใช้เทคนิค ขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้การดา เนินงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สุทัศน์ เอี่ยมแสง (2558 : 9) กล่าวถึง ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนาป้องกัน และแก้ปัญหา เพื่อเพิ่มศักยภาพให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนสามารถอยู่ในสังคม

ได้อย่างมีความสุข มีวิถีชีวิตที่พอเพียงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน ทั้งทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้เด็กและเยาวชนมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากอดีต ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งการแก้ไขปัญหาไม่ใช่หน้าที่ของสถานศึกษาอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จุติกรณ นิสสัย. (2558 : 8) ได้ให้ความหมายของ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ว่า

1. นักเรียนมีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างทั่วถึง
2. ครูรับรู้ข้อมูลของนักเรียนที่เป็นพื้นฐานและนำข้อมูลเพื่อกำหนดปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
3. ครูและผู้ปกครอง ทำงานร่วมกันเพื่อ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน โดยมีการปรึกษาร่วมกันในการหาแนวทางการแก้ไขและป้องกันปัญหานักเรียน
4. ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับการใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้สรุปประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะนำไปสู่การได้รับประโยชน์หลายด้านทั้งสำหรับนักเรียนเองและสำหรับโรงเรียนและสังคมรอบข้างได้ดังนี้

1. พัฒนาทักษะและความสามารถ คือ นักเรียนจะได้รับการสนับสนุนและการช่วยเหลือในการพัฒนาทักษะและความสามารถต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการเรียนรู้ทางวิชาการหรือทักษะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะสังคม และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น
2. พัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคม คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยในการพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคม เช่น การจัดการอารมณ์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันและในอาชีพ
3. เพิ่มความมั่นใจและความรู้สึกดีเกี่ยวกับตนเอง คือ การได้รับการสนับสนุนและการช่วยเหลือช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองและรู้สึกดีเกี่ยวกับตนเอง เช่น การเรียนรู้ว่าพวกเขาสามารถเรียนรู้และแก้ไขปัญหาได้
4. ลดความเครียดและปัญหาพฤติกรรม คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยลดความเครียดและปัญหาพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตของนักเรียน เนื่องจากพวกเขามีทางเลือกในการแก้ไขปัญหาและรับคำปรึกษา
5. ส่งเสริมการเรียนรู้และความสนใจในการศึกษา คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความสนใจในการศึกษา นักเรียนที่รู้ว่ามีคนสนใจและรับใช้ในการพัฒนาพวกเขามีแนวโน้มที่จะมีสมาธิและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น
6. สร้างสังคมสนับสนุน คือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสร้างสังคมที่สนับสนุนโดยมีครู ผู้ปกครอง และบุคลากรโรงเรียนที่เข้าใจและช่วยเหลือนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่เหงาและมีความผูกพันกับโรงเรียน

7. ป้องกันปัญหาและอุบัติเหตุ คือ การระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยในการตรวจจับและป้องกันปัญหาทางการเรียนรู้และปัญหาพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงของอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในโรงเรียน

8. เพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียน คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยในการสร้างโรงเรียนที่มีพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการพัฒนาของนักเรียน

9. สร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัย คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยในการพัฒนาสังคมที่มีความเข้าใจและเห็นใจต่อความต้องการและความสำคัญของนักเรียน และสร้างสังคมที่ให้โอกาสแก่ทุกคนในการเติบโตและพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่

รวมทั้งการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลที่สำคัญในการเตรียมพร้อมนักเรียนให้ก้าวเข้าสู่สังคมและสังคมความรับผิดชอบในอนาคตให้มีคุณภาพและมีความสุขยิ่งขึ้นทั้งระยะสั้นและระยะยาวในชีวิตของพวกเขาและสังคมที่พวกเขาอาจมีส่วนร่วมอยู่ในอนาคต.

ขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีพัฒนาการมาจากงานแนะแนว ผ่านการนำแนวคิดเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ ประกอบกับนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความชัดเจน มุ่งเน้นการช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทุกด้าน โดยมีกระบวนการดำเนินงานเป็นขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2551 : 7-10) นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานของชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนมีความหลากหลายทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมีความสำคัญ เนื่องจากมันช่วยให้ครูประจำชั้นเข้าใจนักเรียนได้มากขึ้น และนำข้อมูลพื้นฐานมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนส่งผลให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริม การพัฒนา การป้องกัน แก้ไข ทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นข้อมูลที่เห็นได้ชัดเจนตามสภาพจริง โดยไม่ใช้การคาดเดาเฉพาะในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ที่เป็นข้อผิดพลาดหรือส่งผลเสียต่อกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้น้อยลงที่สุด

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 18) กล่าวว่า นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนหลากหลายทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนมีความสำคัญ เนื่องจากมันช่วยให้ครูและอาจารย์เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และสามารถนำข้อมูลนี้มาคัดกรองนักเรียนและนำไปใช้ในการพัฒนา ส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างถูกต้อง โดยข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่เชิงประจักษ์และไม่พึงใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดาเพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียน ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงในการช่วยเหลือนักเรียนอย่างแม่นยำและเหมาะสม

กล่าวโดยสรุปคือ คือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นมีผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานของชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนมีความหลากหลาย ครูที่ปรึกษาต้องรู้จักนักเรียนแต่ละคนอย่างละเอียด เริ่มจากข้อมูลพื้นฐานโดยใช้การสังเกต ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็น รายบุคคลทางด้าน

ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือคือ ระเบียบ สดสม แบบประเมินพฤติกรรม เพื่อคัดกรองนักเรียนต่อไป การรู้จักนักเรียนอย่างละเอียดจะช่วยให้ ครูสามารถปรับการดูแลและสนับสนุนแต่ละนักเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของแต่ละ บุคคล

2. การคัดกรองนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551 : 11) ได้กล่าวว่า การจัดกลุ่มนักเรียนมีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการ หาวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหให้ตรงกับปัญหาของ นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ ช่วยให้ครูที่ปรึกษา สามารถคัดกรองนักเรียนและจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญห ของนักเรียนอย่างเหมาะสม หากไม่มีการคัดกรองนักเรียนและเป้าหมายไม่ชัดเจน การแก้ไขปัญห ของนักเรียนจะล่าช้าและบางครั้งอาจต้องแก้ไขเรื้อรังดวน อย่างไรก็ตาม ผลการคัดกรองนักเรียนเป็น สิ่งที่ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง เพื่อไม่ให้นักเรียนรับรู้ว่าเป็นตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มี ปัญห ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) ครูที่ปรึกษา ควรระมัดระวังการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับผลการคัดกรองนักเรียน โดยหลีกเลี่ยง การใช้คำศัพท์ที่อาจทำให้นักเรียนรู้สึกแตกต่างหรือถูกตัดสิน เช่น "กลุ่มเสี่ยง" "กลุ่มที่มีปัญหา" "กลุ่ม พิเศษ" เป็นต้น นอกจากนี้ ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยและเอื้อ ต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนทุกคน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจในการเปิดเผยปัญหาหรือขอความ ช่วยเหลือจากครู

กล่าวโดยสรุปการคัดกรองนักเรียนคือ การจัดกลุ่มนักเรียน มีประโยชน์ในการหาวิธีการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง แบ่งออกเป็น กลุ่มเด็กพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา จะช่วยแก้ไขปัญหให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว นั้นเป็นเพราะข้อมูล เกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ ช่วยให้ครูที่ปรึกษาสามารถคัดกรองนักเรียนและจัดกลุ่มนักเรียนได้ อย่างชัดเจน และนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหของนักเรียนอย่างเหมาะสม

2.1 กลุ่มเด็กพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ เช่น วิชาการ ศิลปะ ดนตรี กีฬา ภาษา ความคิดสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ซึ่งโรงเรียนควรส่งเสริมให้พัฒนาศักยภาพได้ถึงขีดสุด

2.2 กลุ่มปกติคือ นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การคัดกรองว่าอยู่ในระดับปกติ ควรได้รับการ สร้างเสริมภูมิคุ้มกันและพัฒนาศักยภาพต่อเนื่อง

2.3 กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่มีความเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรอง ซึ่งโรงเรียนต้อง ดำเนินการป้องกันหรือแก้ไขปัญหตามความเหมาะสม

2.4 กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่พบปัญหาชัดเจนตามเกณฑ์การคัดกรอง โดยโรงเรียน ต้องเร่งให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วน

3. การส่งเสริมนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551 : 15) การส่งเสริมนักเรียนมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ นักเรียนทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เพื่อเสริมสร้างความภูมิใจในตนเอง ซึ่งช่วย

ป้องกันไม่ให้อุปกรณ์กลายเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และยังช่วยให้กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นกลุ่มปกติ มีคุณภาพชีวิตตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง

การส่งเสริมนักเรียนมีความสำคัญเนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยสนับสนุนและพัฒนานักเรียน ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนจะอยู่ในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา การส่งเสริมนักเรียนมีผลที่ ดีต่อทั้งร่างกายและจิตใจของนักเรียน

1. การส่งเสริมนักเรียนช่วยให้พัฒนาทักษะและความรู้ทางการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ไม่ว่าจะเป็น เป็นทักษะทางวิชาการ ทักษะด้านศิลปะ กีฬา หรือทักษะชีวิต
2. การสนับสนุนและช่วยเหลือนักเรียนทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง นี่เป็นประโยชน์ที่สำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพและความรู้สึกดีต่อตนเอง
3. การส่งเสริมนักเรียนช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดปัญหาพฤติกรรม เนื่องจากนักเรียนที่มีการ สนับสนุนและความเข้าใจมากขึ้นมักจะมีพฤติกรรมที่ดีและไม่มีความเสี่ยงต่อปัญหาทางพฤติกรรม
4. การส่งเสริมนักเรียนช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ซึ่งมีผลใน การพัฒนานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
5. การส่งเสริมนักเรียนช่วยในการตรวจสอบและประเมินพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อนักเรียน ทำให้ สามารถรับมือและแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. การสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนช่วยเตรียมพร้อมนักเรียนในการเลือกทางการศึกษาและ อาชีพในอนาคต โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทางที่เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของ ตน

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 20-21) กล่าวว่า การ ส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมี ปัญหา มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งช่วยป้องกันนักเรียนกลุ่มปกติไม่ให้กลายเป็น กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา กลับมาสู่กลุ่มปกติ พร้อม พัฒนาคุณภาพชีวิตตามที่โรงเรียนและชุมชนคาดหวัง

กล่าวโดยสรุปการส่งเสริมนักเรียนคือ การส่งเสริมนักเรียนเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างมาก ในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีโอกาสทางการศึกษาและอาชีพที่ดีในอนาคต การ ส่งเสริมนักเรียนมีผลที่มีความสำคัญทั้งต่อนักเรียนเองและสังคมในระยะยาว ซึ่งช่วยสร้างสังคมที่ แข็งแกร่งและเติบโตอย่างยั่งยืนได้ และลดปัญหาทางสังคมในระยะยาวด้วยการเตรียมพร้อมนักเรียน ให้มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา

กรมสุขภาพจิต (2551 : 18) กล่าวว่า การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนเป็นวิธีการและ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้ และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการให้การปรึกษาเบื้องต้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือ นักเรียนได้อย่างเหมาะสมและเต็มตามศักยภาพ

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 20) การดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเป็นภารกิจที่สำคัญของโรงเรียน ครูควรให้ความสนใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่า เทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น ครูต้องให้ความสนใจใส่

อย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้อาจประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาการเรียน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาพฤติกรรม เป็นต้น ซึ่งอาจส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนได้ ครูควรมีความเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ เพื่อหาวิธีการช่วยเหลือที่ตรงจุดและมีประสิทธิภาพ วิธีการช่วยเหลืออาจรวมถึงการพูดคุยปรึกษา การให้คำแนะนำ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะ การประสานงานกับผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ วิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหา โดยการให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนในด้าน การสร้างสัมพันธภาพ ใช้คำถาม การรับฟัง ทั้งเนื้อหาและความรู้สึก เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

5. การส่งต่อ

กรมสุขภาพจิต (2551 : 21) สรุปว่าการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นกระบวนการหนึ่งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนแล้ว แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ หรือปัญหาของนักเรียนนั้นมีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือเป็นปัญหาเฉพาะด้านที่ครูที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญเพียงพอ ครูที่ปรึกษาควรพิจารณาส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น

กรมสุขภาพจิต (2551 : 23) แนวทางการส่งต่อนักเรียน ไว้ดังนี้

1. การประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนก่อนล่วงหน้า เพื่อให้รับทราบตรงกัน

2. ทำการสรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนและส่งต่อให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ จะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของนักเรียนได้ดีขึ้น นำไปสู่การช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยควรใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ เน้นย้ำถึงประโยชน์ของการส่งต่อว่าจะช่วยให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่าจะได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง

4. ครูที่ปรึกษานัดวัน เวลา สถานที่นัดพบครูที่ช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อ

5. ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5.1 การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยัง ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง

5.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก ในกรณีที่ศักยภาพของทางโรงเรียนไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้

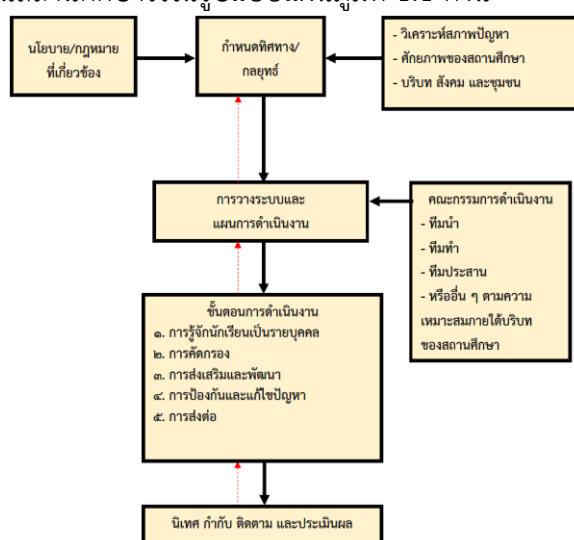
กล่าวโดยสรุปการส่งต่อคือ กระบวนการที่ต่อจากการป้องกันและแก้ปัญหา กรณีที่ปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป การส่งต่อมีทั้งแบบภายในและภายนอกขึ้นอยู่กับปัญหาหรือพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละกรณี เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทาง และรวดเร็วขึ้น ความเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการการส่งต่อประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. การส่งต่อควรเริ่มต้นด้วยการพิจารณาความเหมาะสมของการส่งต่อ ควรพิจารณา ปัญหาที่เกิดขึ้น, ความรุนแรงของปัญหา, และความสามารถในการรับมือกับปัญหาของโรงเรียน. ในบางกรณี, โรงเรียนอาจสามารถแก้ไขปัญหาในบริบทของตนเอง แต่ในกรณีอื่น ๆ อาจจำเป็นต้องส่งต่อ
2. การวิเคราะห์ปัญหาจะช่วยให้คุณเข้าใจสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมไม่ดีขึ้น นี่เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการตัดสินใจว่าควรส่งต่อหรือไม่
3. หากตัดสินใจส่งต่อ, คุณจะต้องสร้างแผนการแก้ไขที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละคน แผนการแก้ไขอาจประกอบไปด้วยการประสานงานกับผู้ปกครอง, การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ, หรือการให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสม
4. หลังจากการส่งต่อและการดำเนินการตามแผนการแก้ไข, คุณควรติดตามและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่ามีความดีขึ้นหรือไม่ การประเมินผลจะช่วยให้คุณปรับปรุงแผนการแก้ไขในอนาคต
5. การส่งต่อควรและควรประสานงานกับผู้ปกครอง, ผู้เชี่ยวชาญอื่น, หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม

การบริหารจัดการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีวิวัฒนาการมาจากงานแนะแนวต่อมามีการนำแนวคิดเชิงระบบมาประยุกต์ใช้กับงานแนะแนว มองนักเรียนเป็นองค์รวม พิจารณาปัจจัยด้านต่างๆ ร่วมกัน เช่น การเรียน ความสามารถ สุขภาพจิต พฤติกรรม สังคม เศรษฐกิจ ก่อให้เกิดระบบการส่งเสริมและคุ้มครองเด็ก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็ก เน้นการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม ส่งเสริมให้ครูดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำแผนภูมิการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาไว้ในรูปแบบแผนภูมิที่ 1.1 ดังนี้

หมายเหตุ ๑.-----> ข้อมูลป้อนกลับ

แผนภูมิที่ 1.1 แสดงการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ที่มา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2566

จากแผนภูมิการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา พบว่าการบริหารจัดการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เริ่มจากการนำนโยบายและกฎหมายมากำหนดทิศทางและกลยุทธ์โดยการวิเคราะห์สภาพของปัญหา บริบท สังคมและชุมชน เพื่อวางระบบและแผนการดำเนินงาน มีทีมนำ ทีมประสานและทีมทำ เป็นคณะดำเนินงาน ตามขั้นตอนดำเนินงาน โดยจะมีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล แล้วมีปัจจัยย้อนกลับเพื่อตรวจสอบขั้นตอนดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาในทุกขั้นตอนของกระบวนการ โดยมีการประสานงานและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครอง ซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือตัวอย่างสรุปได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา

ขั้นตอน	กิจกรรม	บทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา
รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลการเรียนรู้ ข้อมูลครอบครัว ข้อมูลพฤติกรรม เป็นต้น	รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การประเมินตนเอง การประเมินจากครู การประเมินจากผู้ปกครอง เป็นต้น
คัดกรองนักเรียน	วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา	วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เกณฑ์ SDQ เกณฑ์ EQ เป็นต้น
ส่งเสริมและพัฒนา	ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนตามสภาพปัญหา	จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน เช่น กิจกรรมเสริมทักษะ กิจกรรมเชิงกลุ่ม กิจกรรมเชิงวิชาการ เป็นต้น
ป้องกันและแก้ไขปัญหา	ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา	ให้การช่วยเหลือนักเรียนตามสภาพปัญหา เช่น การพูดคุยปรึกษา การให้คำแนะนำ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะ เป็นต้น
ส่งต่อ	พิจารณาส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	พิจารณาส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ครูที่ปรึกษา จิตแพทย์ นักจิตวิทยา ฯลฯ

ตารางที่ 1 แสดงการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ได้แสดงขั้นตอนกระบวนการดำเนินงาน ทั้ง 5 ขั้นตอน ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน บอกวิธีการของทีมทำ และเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีหลายด้านและขึ้นอยู่กับบทบาทของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อไปนี้คือบทบาทและหน้าที่สำคัญที่อาจเกิดขึ้นในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนด

บทบาทหน้าที่เป็นของคณะกรรมการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น 3 ทีม ประกอบด้วย ทีม นำ ทีมประสานงาน และทีมทำ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทีมนำ คือ คนที่รับผิดชอบสำหรับการนำทีมและดูแลการดำเนินงานโดยรวมของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งหมดหรือวางแผนและควบคุมกิจกรรมของทีมทั้งหมด เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายผู้ปกครอง ผู้แทนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุน การขับเคลื่อนและผดุงรักษา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.2 สร้างขวัญกำลังใจ และพัฒนาบุคลากร
- 1.3 เป็นผู้นำในการผนึกสาน บูรณาการภารกิจ โดยรวมของสถานศึกษา
- 1.4 ประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้มแข็งให้คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) และเครือข่ายการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน
- 1.5 นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

2. ทีมประสาน คือ รับผิดชอบในการประสานงานระหว่างทีมทั้งหมด และควบคุมสารสนเทศและการสื่อสารรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและรายงานความคืบหน้าของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และส่งข้อมูลดังกล่าวให้ทีมนำและทีมทำ ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการที่ผู้บริหารมอบหมายเป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งและหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ หัวหน้าระดับทุกระดับ หัวหน้างาน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานอนามัย ครูพยาบาล และหัวหน้างานแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการ มีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.2 ประสานงานระหว่างคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.3 จัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาดำเนินงานและรับผิดชอบในการชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน
- 2.4 จัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.5 สรุปรายงานผลการดำเนินงานและดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ทีมทำ คือ ประกอบด้วยหัวหน้าระดับชั้น เป็นประธานกรรมการ มีคณะกรรมการตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ รองหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และครูแนะแนวเป็น กรรมการและเลขานุการ มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง
- 3.2 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานประเมินผลและจัดทำรายงานตามระดับชั้น

3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.4 ประชุมคณะกรรมการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

3.5 ดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนและกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทหน้าที่ของบุคลากรในคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ)

1. หัวหน้าระดับ/รองหัวหน้าระดับ มีหน้าที่ดังนี้

1.1 ติดตามและกำกับดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา: หัวหน้าระดับหรือรองหัวหน้าระดับจะให้การสนับสนุนและติดตามการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลนักเรียน

1.2 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน: จะมีบทบาทในการประสานงานกับผู้ปกครองและสมาชิกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 จัดประชุมครูในระดับเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน: หัวหน้าระดับหรือรองหัวหน้าระดับจะจัดประชุมครูในระดับเพื่อพัฒนากลยุทธ์และวิธีการในการดูแลนักเรียน

1.4 จัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหารายการณ์: นอกเหนือจากการประชุมครู ยังจะมีบทบาทในการจัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาและแก้ไขปัญหารายการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

1.5 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและจัดทำรายงานประเมินผลระดับส่งผู้บริหาร: หัวหน้าระดับหรือรองหัวหน้าระดับจะทำการบันทึกข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานและจัดทำรายงานประเมินผลระดับส่งต่อผู้บริหารผ่านทีมประสานที่เกี่ยวข้อง

2. ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น มีหน้าที่ดังนี้

2.1 การคัดกรองนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาจะวิเคราะห์ข้อมูลและจัดกลุ่มนักเรียนตามลักษณะและความสามารถ เช่น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่ต้องการช่วยเหลือเร่งด่วน และกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

2.2 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยครูที่ปรึกษาจะจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง และพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต

2.3 การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยครูที่ปรึกษาคำปรึกษาในกรณีปัญหาที่เล็กน้อยและไม่ที่ความซับซ้อนแบ่งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

2.4 การส่งต่อนักเรียน: หากนักเรียนมีปัญหาซับซ้อน ครูที่ปรึกษาจะส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนว หรือผู้ปกครองหรือผู้ที่มีความสามารถและความรู้ในการช่วยเหลือตรงกับลักษณะของปัญหา

2.5 พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้: ครูที่ปรึกษาจะพัฒนาตนเองในด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยา การแนะแนว และการให้คำปรึกษา

2.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายการณ์: ครูที่ปรึกษาร่วมประชุมกับกลุ่มปรึกษาปัญหารายการณ์เพื่อพิจารณาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในกรณีที่เหมาะสม

2.7 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผล: ครูที่ปรึกษาจะทำการบันทึกข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและประเมินผล รายงานส่งต่อหัวหน้าระดับ

3. ครูแนะแนว มีหน้าที่ดังนี้

3.1 นิเทศและสนับสนุน: ครูแนะแนวนิเทศและสนับสนุนครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้เทคนิค วิธีการ และกระบวนการตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนวเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในหลายประเด็นสำคัญ โดยใช้เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเข้าใจและคัดกรองนักเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เช่น การใช้ระเบียบสะสม แบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และกิจกรรมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยเน้นการให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียนในกลุ่มพิเศษต่าง ๆ และเสนอแนวทางในการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมและการพัฒนาผู้เรียน

3.2 ให้คำปรึกษา (Counseling): ครูแนะแนวให้คำปรึกษาแก่นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองและผู้ขอรับบริการทั่วไป เพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาทางการเรียนและปัญหาส่วนตัวของนักเรียน นอกจากนี้ครูแนะแนวยังสนับสนุนในการวางแผนอาชีพและการเลือกทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน

3.3 ประสาน (Coordinating): ครูแนะแนวประสานกับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อให้มีการดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยรวมระบบเครือข่ายการสนับสนุนที่จำเป็น

3.4 จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในคาบแนะแนว: ครูแนะแนวสามารถจัดกิจกรรมในระหว่างเวลาคาบแนะแนวเพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะและความสามารถของนักเรียน เช่น กิจกรรมพัฒนาทักษะส่วนบุคคล การเลือกทางการศึกษา หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนสนใจ

3.5 ให้บริการต่างๆ และจัดทำโครงการ กิจกรรมกลุ่มต่างๆ: ครูแนะแนวมี่หน้าที่ให้บริการต่างๆ และจัดทำโครงการและกิจกรรมกลุ่มต่างๆ ให้กับนักเรียน เพื่อสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกด้านและให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาตนเองในสถานศึกษา

3.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี: ครูแนะแนวร่วมประชุมกับกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณีเพื่อพิจารณาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในกรณีที่เหมาะสม

3.7 ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาต่อการช่วยเหลือของครูแนะแนว ให้ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกและติดตามผลการช่วยเหลือ

3.8 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผลรายงานส่งผู้บริหารหรือหัวหน้าระดับ

4. ครูผู้สอนประจำวิชาและครูที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ดังนี้

4.1 ศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนอย่างแท้จริง

4.2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ครูที่ปรึกษาและให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.3 ให้ข้อมูลการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและบริการต่างๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

4.4 ให้คำปรึกษาเบื้องต้นในรายวิชาที่สอนในด้านการศึกษาต่อการประกอบอาชีพทักษะการดำรงชีวิต และบุคลิกภาพที่พึงประสงค์

4.5 พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาและการแนะแนวและนามาบูรณาการในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหากรณี ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

4.7 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน สรุปผล และรายงานส่งหัวหน้าระดับ

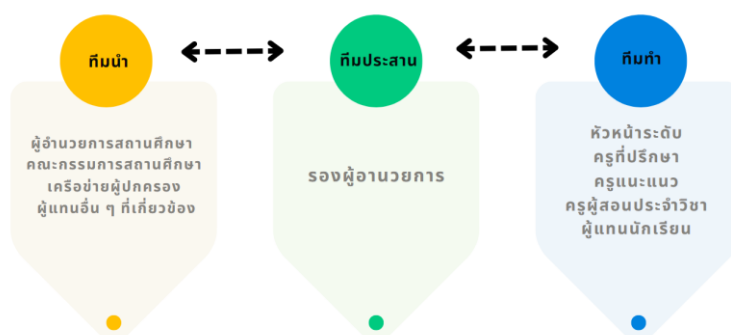
5. ผู้แทนนักเรียน มีหน้าที่ดังนี้

5.1 เรียนรู้และเข้าใจกรอบแนวคิดของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.2 ประสานงานในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของเพื่อน นักเรียน

5.3 มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

5.4 เป็นแกนนำในการดูแลช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตอย่างเต็มตามศักยภาพ

ภาพที่ 1.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทีมผู้นำ ทีมประสานและทีมทำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2566 สร้างกรอบแนวคิดเพื่อดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากยิ่งขึ้น

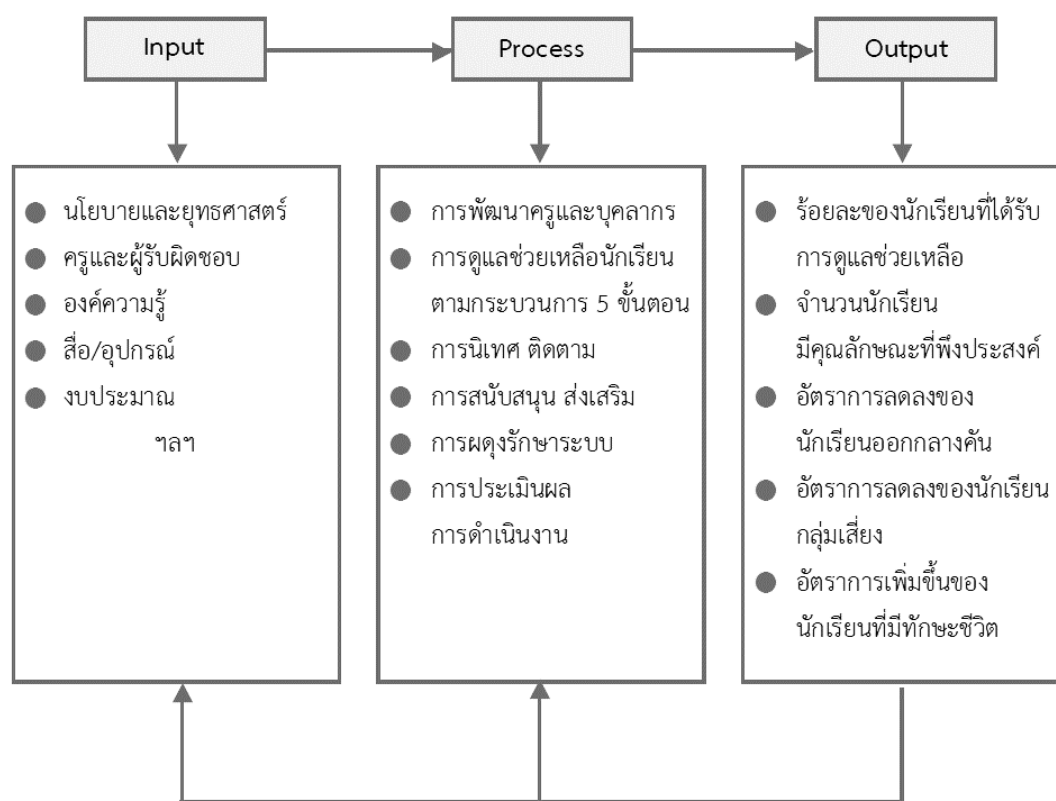

ภาพที่ 1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินงานภายใต้กรอบแนวคิด

ภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2566 พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเล็งเห็นถึงการช่วยเหลือนักเรียน คัดกรองห่วงใยเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการพร้อมทั้งการพัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน ให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิต เก่ง ดี และมีความสุข โดยกำหนดในบทบาทหน้าที่ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคัดกรองนักเรียนอย่างมีระบบ

แนวคิดเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559 : 9 – 10) ได้กล่าวถึงการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นการจัดทำขึ้นตามแนวคิดการบริหารเชิงระบบ มีองค์ประกอบ คือ ด้านปัจจัย (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Output) ในแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดและส่งผลต่อกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาและปรับปรุงระบบให้ดียิ่งขึ้น ดังแผนภูมิที่ 2 ต่อไปนี้

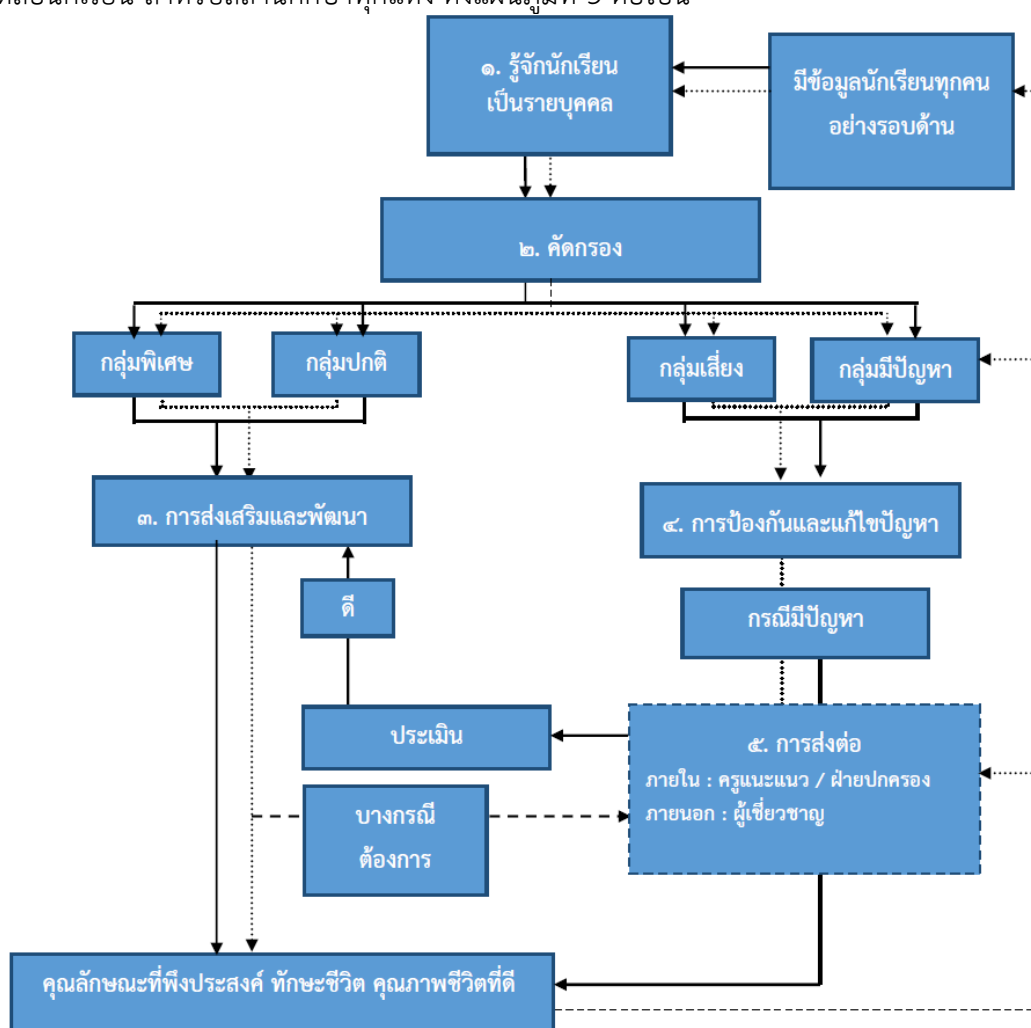
แผนภูมิที่ 1.2 แสดงกรอบแนวคิดเชิงระบบ
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 9-10)

จากแผนภูมিরอบแนวคิดเชิงระบบ สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่มีการบริหารระบบโดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนคือ ส่วนของปัจจัย จะประกอบด้วย นโยบายและยุทธศาสตร์ ครูและผู้รับผิดชอบ องค์ความรู้ สื่ออุปกรณ์ และงบประมาณ จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับ

นโยบาย จะประกอบด้วย การพัฒนาครูและบุคลากร การดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน การนิเทศติดตาม การสนับสนุนส่งเสริม การประเมินผลและดำเนินการ จะส่งผลต่อในส่วน ของผลผลิต จะประกอบด้วย ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือ จำนวนนักเรียนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ อัตราการลดลงของนักเรียนออกกลางคันและนักเรียนกลุ่มเสี่ยง เป็นต้น

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับสถานศึกษาทุกแห่ง ดังแผนภูมิที่ 3 ต่อไปนี้

หมายเหตุ

๑. บางกรณีที่ต้องการผู้เชี่ยวชาญ - - - -

๒. แก้ไขและพัฒนา

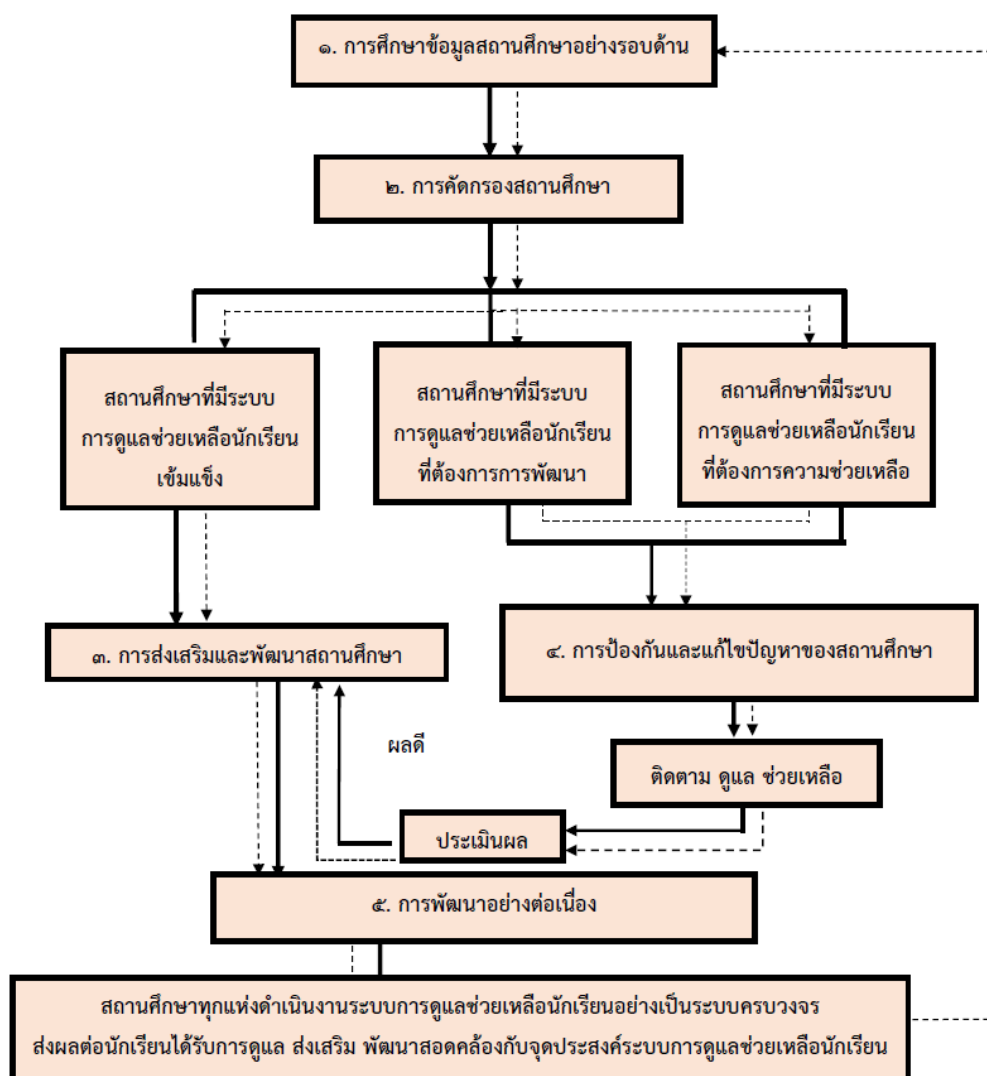
๓. นำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนภูมิที่ 1.3 แสดงกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นระบบ ครบวงจรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานเป็นระบบ ต่อเนื่อง และทั่วถึง มีกระบวนการและขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลสถานศึกษาอย่างรอบด้าน
2. การคัดกรองสถานศึกษา
3. การส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษา
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหาของสถานศึกษา
5. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุ นำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง -----

แผนภูมิที่ 1.4 แสดงการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบครบวงจร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จักรพงษ์ ตระการไทยและคณะ. (2565 : 88-104). รูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษายุคดิจิทัล ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. การศึกษานักเรียนรายบุคคล มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการชี้แจงในให้ทราบแนวทางการดำเนินการ ให้ทราบในภาพรวม เพื่อเป็นในทิศทางเดียวกัน

2. การคัดกรองนักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน และจัดการไฟล์ต่างๆ เพื่อรวบรวมไว้ในรูปแบบออนไลน์

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้โดยเชิญวิทยากรจากภายนอก มีการอบรมร่วมกันของโรงเรียนภายในกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

4. การป้องกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการป้องกัน คือ ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม และวางแผนป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน

5. การแก้ไขปัญหา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการแก้ไขปัญหา คือ ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน เป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหา โดยจัดอบรมรูปแบบบูรณาการ ในสถานการณ์ปัจจุบัน

6. การส่งต่อ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะการพัฒนา ด้านการส่งต่อ คือ มีช่องทางติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์ระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก และโรงเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภัสสร อรุณศรี และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ (2563 : 44-57) รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเจตคติและทัศนคติของผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหารและครูมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น ผู้บริหารมีบทบาทและเจตคติที่ดีต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ครูที่ปรึกษามีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนและมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

2. ด้านความเข้าใจ สมาคมผู้ปกครองและครูมีความเข้าใจกันและกันมากขึ้น โรงเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาปัญหาพฤติกรรมปัญหาทางจิตเวชแก่ครูเพื่อให้สามารถคัดกรองและดูแลนักเรียนที่เริ่มมีปัญหาได้

3. ด้านการมีส่วนร่วม ผู้บริหารและนักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น

4. ด้านกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมีการพัฒนาการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรองนักเรียน และส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมากขึ้น

5. ด้านการประเมินผล โรงเรียนมีการประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

6. ด้านปรับปรุงพัฒนา โรงเรียนควรนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนกลุ่มปกติให้มีการพัฒนาได้เต็มประสิทธิภาพและครูผู้สอนและผู้บริหารควรนำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข

อิตินัดดา สิงห์แก้ว (2562 : 85-86) การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน. ได้สรุปกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ภาพรวมในการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ขาดการกำกับติดตามผลการดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษาบางคนไม่ให้ความร่วมมือและละเลยการท างานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขาดการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการเก็บข้อมูล

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ในการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน (แบบประเมินนักเรียน : SDQ) ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนกับพฤติกรรมของนักเรียน เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลด้านการคัดกรองนักเรียน ยังไม่มีการประมวลข้อมูลอย่างเป็นระบบ ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งต่อข้อมูลนักเรียนไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้เกิดความล่าช้าในการรู้จักผู้เรียน นักเรียนยังแสดงพฤติกรรมออกมาไม่ชัดเจนมาก ครูที่ปรึกษาจึงสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

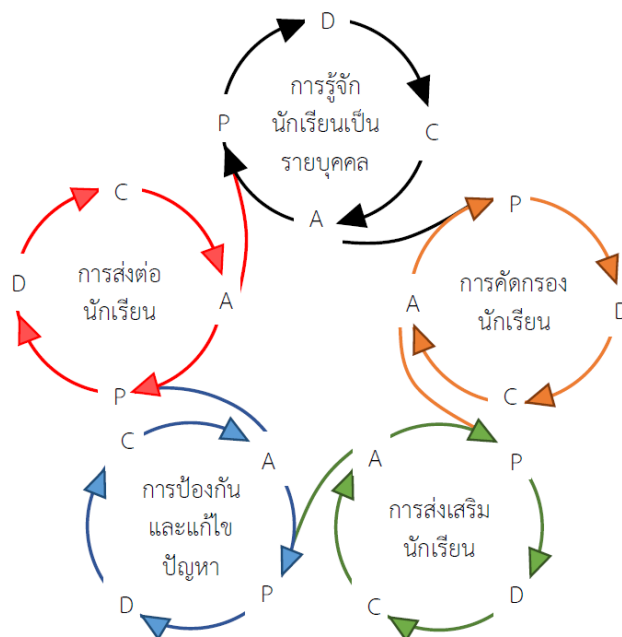
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนครูไม่เพียงพอต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่ควร บางท่านก็ยังเป็นครูผู้ช่วยได้รับการบรรจุใหม่ยังไม่ทราบถึงความสำคัญและวิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบกับการเป็นครูที่ปรึกษาและครูมีภาระงานที่นอกเหนือจากการสอน หนังสือและภาระงานอื่นๆ ส่งผลให้ครูที่ปรึกษามีภาระงานเพิ่มมากขึ้น ทำให้การส่งเสริมนักเรียนยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาครูไม่สามารถติดตาม ดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงและยังขาดการมีส่วนร่วมภายในโรงเรียน ไม่มีการบันทึกข้อมูลในด้านของพฤติกรรมนักเรียน ทำให้ไม่สามารถส่งต่อไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ เพื่อใช้ในการประกอบการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดกับนักเรียนในอนาคตและผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา บางส่วนยังขาดความร่วมมือกับทางโรงเรียน ขาดความเข้าใจและปล่อยปะละเลย ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่ครบตามขั้นตอนและวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน การส่งต่อนักเรียนไม่มีความชัดเจนของข้อมูลในการประสานงาน การส่งต่อนักเรียนมีเฉพาะภายในสถานศึกษา ที่ผ่านมามีเฉพาะด้านพฤติกรรมเนื่องจากเมื่อนักเรียนมีปัญหาเกิดขึ้นครูที่ปรึกษาจะส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือส่งต่อไปยังฝ่ายกิจการนักเรียนในกรณีครูที่

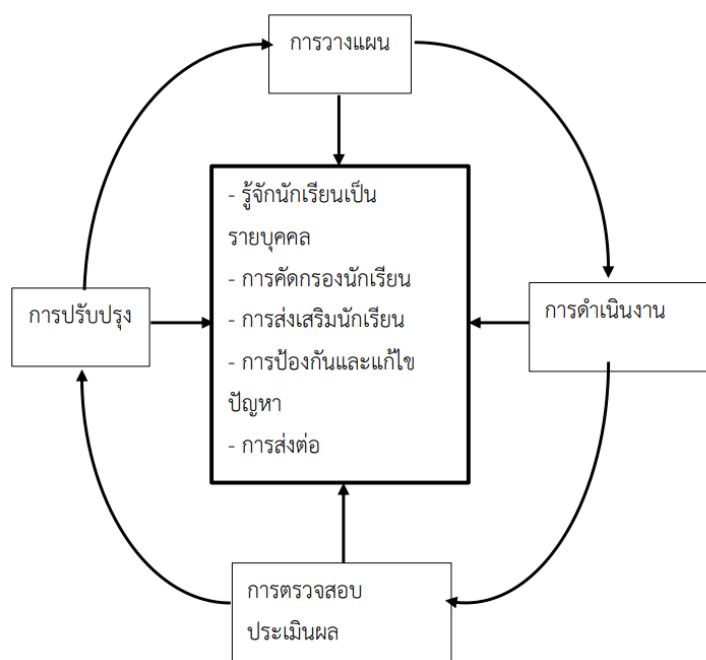
ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ทางฝ่ายกิจการนักเรียนมีวิธีการส่งต่อนักเรียนยังไม่มี ความชัดเจนของข้อมูล และการส่งกลับข้อมูลให้กับครูที่ปรึกษา เพื่อบันทึกข้อมูลการส่งต่ออย่างเป็นระบบ แต่เป็นเพียงการแจ้งให้กับครูที่ปรึกษาทราบเป็นเท่านั้น ทำให้ข้อมูลเอกสารหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรไม่ครบสมบูรณ์

พัชรา หงคำมีและสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2566 : 433) ได้ออกแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้แนวคิดการดำเนินงานโดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ที่มีรูปแบบวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มาใช้ในการวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงการทำงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมทั้งการส่งต่อนักเรียน จึงทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับการพัฒนากระบวนการดำเนินงาน อยู่เสมอ สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา จึงเป็นแนวทางที่สามารถพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป ดังภาพที่ 3

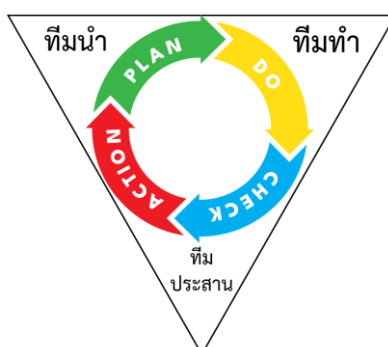
ภาพที่ 1.3 แสดงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)
ที่มา : พัทธรา หงคำมีและสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2566 : 433)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546 : 125) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือของสถานศึกษา สามารถบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) เป็นการบริหารเชิงระบบ ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) 2) การดำเนินงาน (Do) 3) การตรวจสอบประเมินผล (Check) 4) การปรับปรุงพัฒนา (Act) ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 1.4 แสดงกระบวนการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546 : 125)

จากกระบวนการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระบวนการ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและควรถูกดูแลอย่างดีผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นภาพเพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินงาน ทำให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับความต้องการของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นการออกแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทีมนำเป็นทีมที่ออกแบบและวางแผนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Plan) โดยมีการประสานกับทีมประสานเพื่อส่งต่อการวางแผน และกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับทีมทำและนำข้อมูลย้อนกลับจากทีมทำส่งต่อให้กับทีม นำ (Check, Action) โดยที่ทีมทำเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการกระบวนการขั้นตอนดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งข้อมูลที่ให้กับทีมประสาน (Do) ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 1.5 การออกแบบวงจร PDAC กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากภาพการออกแบบวงจร PDAC กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระหว่าง ทีมนำ ทีมทำ และทีมประสานให้สอดคล้องกับวงจร PDCA ผู้วิจัยนำมาสรุปดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2.2 การออกแบบวงจร PDCA ให้สอดคล้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

วงจร PDCA	กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
วางแผน (Plan)	1. กำหนดเป้าหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งอาจจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การปรับปรุงพฤติกรรม หรือการสนับสนุนด้านทางอารมณ์และสุขภาพจิตของนักเรียน 2. ออกแบบโครงสร้างของทีม โดยรวมถึงการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของทีม นำ ทีมประสาน และทีมทำ 3. ระบุวิธีการวัดผลและการประเมินความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือ
ดำเนินการ (Do)	1. สร้างทีมนำที่มีความรู้และความสามารถในการนำนักเรียนไปสู่เป้าหมาย 2. สร้างทีมประสานเพื่อให้การสื่อสารและการทำงานร่วมกันในทีมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 3. สร้างทีมทำที่มีความเชี่ยวชาญในการให้บริการดูแลแก่นักเรียน 4. นำเสนอการฝึกอบรมและการพัฒนาที่เหมาะสมสำหรับทีม
ตรวจสอบ (Check)	1. ประเมินผลการดำเนินงานของทีมนำ ทีมประสาน และทีมทำ 2. ทดสอบวิธีการดูแลช่วยเหลือและรับข้อเสนอแนะจากนักเรียนและผู้ปกครอง 3. รับข้อมูลจากการวัดผลและประเมินเพื่อใช้ในการปรับปรุงระบบ
ปรับปรุง (Act)	1. ปรับปรุงแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามผลการตรวจสอบ 2. ปรับปรุงโครงสร้างและบทบาทของทีมต่าง ๆ ในระบบ 3. ทำการฝึกอบรมและพัฒนาทีมเพื่อเพิ่มความสามารถในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากการศึกษาพบว่าการบริหารการศึกษาเชิงระบบ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ใช้ในการวางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบ และปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาในองค์กรการศึกษา หรือสถานศึกษา กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการและปรับปรุงแผนการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ขั้นตอนแต่ละขั้นใน PDCA มีดังนี้

1. Plan (วางแผน) ในขั้นตอนนี้ ผู้บริหารและทีมงานการศึกษาจะวางแผนกิจกรรมและโครงการการศึกษา รวมถึงกำหนดเป้าหมาย แผนการดำเนินงาน และระยะเวลาที่กำหนดให้บรรลุผลลัพธ์ การวางแผนนี้จะอิงกับข้อมูลเชิงการศึกษาและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการศึกษาเป็นเชิงระบบและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือสถานศึกษา

2. DO (ดำเนินการ) คือ หลังจากวางแผนเสร็จสิ้นแล้ว ขั้นตอนถัดไปคือการดำเนินการตามแผนที่กำหนด นี่เป็นขั้นตอนที่กิจกรรมการศึกษาจริง ๆ ถูกดำเนินการตามแผนและกำหนด

3. Check (ตรวจสอบ) คือ หลังจากดำเนินการแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบผลลัพธ์ การวัดผล และการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในขั้นตอนแผน การตรวจสอบนี้จะช่วยในการระบุ ประเด็นหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

4. Act (ปรับปรุง) คือ หลังจากตรวจสอบผลและระบุปัญหาแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายคือการปรับปรุง แผนการศึกษาตามผลตรวจสอบนี้อาจรวมถึงการทำการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการการศึกษาหรือ การแก้ไขปัญหาที่พบเพื่อให้การศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต

กระบวนการ PDCA เป็นกระบวนการที่ซ้ำไปเรื่อย ๆ เพื่อค้นพบข้อผิดพลาด ปรับปรุง และ พัฒนาการศึกษอย่างต่อเนื่อง เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารการศึกษาเพื่อให้ได้ผล ลัพท์ที่ดียิ่งขึ้นและเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายและความต้องการของผู้เรียนและองค์กรการศึกษาใน ระยะยาวขึ้น

นักพนธ์ ดิศเจริญ (2565 : 330-332) กระบวนการ (7S) IT Model ที่ใช้ในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้นตอนทั้ง 7 ด้านที่สามารถสรุปได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : การวางแผนการดำเนินงาน (S1) Schedule Innovation Technology

- 1.1 โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี
- 1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.3 ประชุมวางแผนกำหนดทิศทางการดำเนินงาน
- 1.4 สร้างเครื่องมือออนไลน์เพื่อการสื่อสารและการวางแผนการดำเนินงานใน

สถานการณ์ COVID-19

ขั้นตอนที่ 2 : การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (S2) Survey Innovation Technology

- 2.1 ทีมดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนออนไลน์
- 2.2 ใช้ Google Forms ในการคัดกรองนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 : การคัดกรองนักเรียน (S3) Section Innovation Technology

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียนเป็น 4 กลุ่มตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด
- 3.2 ใช้ Google Forms ในการดำเนินการคัดกรอง

ขั้นตอนที่ 4: การส่งเสริมนักเรียน (S4) Support Innovation Technology

- 4.1 จัดโครงการและกิจกรรมส่งเสริมทักษะความสามารถของนักเรียน
- 4.2 นำโครงการเข้าสู่ระบบการเรียนการสอนออนไลน์และกลุ่มการสื่อสารออนไลน์ของ นักเรียน ผู้ปกครอง ครู

ขั้นตอนที่ 5 : การป้องกันและแก้ไขปัญหา (S5) Save Innovation Technology

- 5.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในและภายนอก
- 5.2 ใช้การประชุมออนไลน์และกลุ่มการสื่อสารออนไลน์เพื่อการป้องกันจากโรค COVID-19

ขั้นตอนที่ 6 : การส่งต่อ (S6) Send Innovation Technology

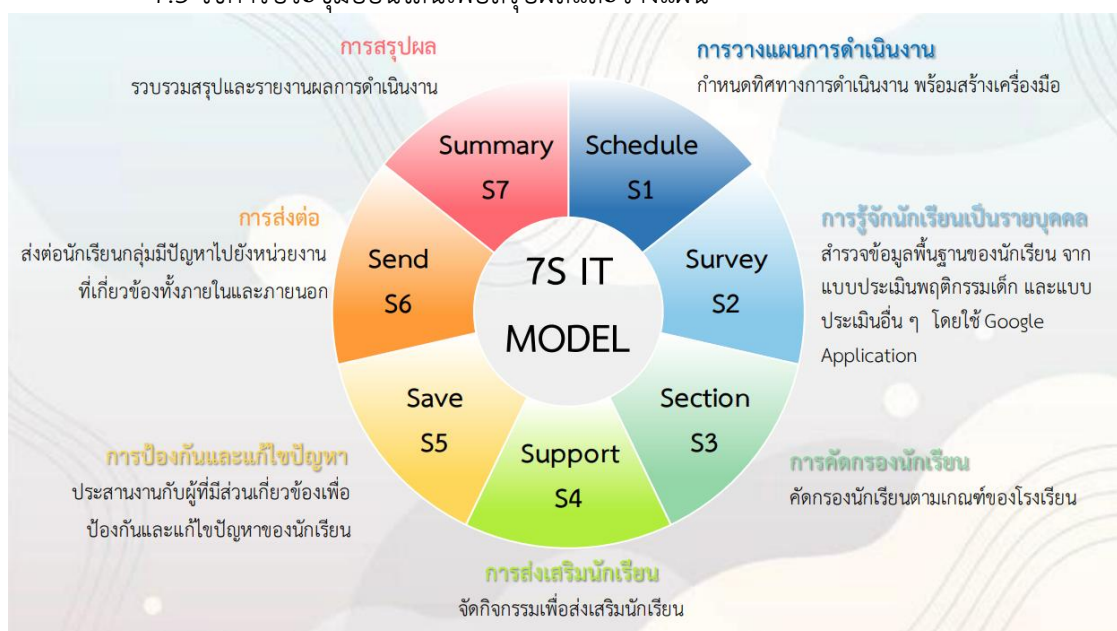
- 6.1 ส่งต่อและประสานงานภายในโรงเรียนและภายนอก
- 6.2 ใช้การประชุมออนไลน์และกลุ่มการสื่อสารออนไลน์เพื่อการส่งต่อและประสานงาน

ขั้นตอนที่ 7 : การสรุปผล (S7) Summary Innovation Technology

- 7.1 รวบรวมและสรุปผลการดำเนินงานที่สิ้นปีการศึกษา

7.2 นำผลมาวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขในปัดไป

7.3 ใช้การประชุมออนไลน์เพื่อสรุปผลและวางแผน

ภาพที่ 1.6 กระบวนการ (7S) IT Model

ที่มา: แบบรายงานการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดมาบข่า, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561 : 14)

กระบวนการนี้ช่วยให้โรงเรียนสามารถดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานการณ์ COVID-19 โดยมีการใช้เทคโนโลยีและการประชุมออนไลน์เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการวางแผนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียน ครูและผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการป้องกันตนเองจากโรคระบาด COVID-19 ในระบบการศึกษาและการดูแลนักเรียนในโรงเรียนของตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือดูแลนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

1. การเตรียมการ

1.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1.2 สัมภาษณ์กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนออกมาเป็นด้านจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดของนักวิชาการ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยมาเป็นแบบสอบถามความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องเกี่ยวกับความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง และหลักวิชา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 1,055 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 63 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 992 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 331 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน และครูผู้สอน จำนวน 277 คน ได้มาโดยวิธีการแบ่งชั้นภูมิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และการเลือกตัวอย่างสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) มีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ (Krejcie & Morgan, 1970 : 608) กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ .05

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นขนาดสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 22 โรง จำแนกเป็น 1) สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 2 โรงเรียน 2) สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 10 โรง 3) สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 7 โรง และ 4) สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 3 โรง

ขั้นที่ 3 ทำการเลือกตัวอย่างสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีจำนวน 54 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน และครูผู้สอน จำนวน 277 คน

ตาราง 3.1 จำนวนผู้บริหารการศึกษาและครู จำแนกตามขนาดสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ขนาดของสถานศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครู	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 119 ลงมา)	2	2	22	20
ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 759)	18	16	178	57
ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 760 - 1,679)	28	23	397	100
ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 1,680 ขึ้นไป)	15	13	395	100
รวม	63	54	992	277

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือดูแลนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ดังนี้ รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาและตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรา

ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 82-83) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 3 ทีม คือ 1) การบริหารของทีมนำ 2) การบริหารของทีมประสาน 3) การบริหารของทีมทำ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 82-83) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ศึกษา วิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยอาศัยหลักการ ทฤษฎีการสังเคราะห์และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

4.3 สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน และระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ทีม นำแบบสอบถามที่ได้ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของแบบสอบถาม

4.4 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญโดยเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) คัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนี (Index objective congruence : IOC) ระหว่าง 0.6-1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

- 4.4.1 นายสิทธิชัย พลายแดง ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เพชรบุรี
- 4.4.2 นายสุเทพ ทองสีพล ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่งกระจานวิทยา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เพชรบุรี
- 4.4.3 นายณภัทร ศิลปะศร รองผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมเทพ อุทิส
จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อความ (IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้
ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าความต้องการในข้อนั้น สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน ด้านที่กำหนด
ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าความต้องการในข้อนั้น สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านที่กำหนด
ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าความต้องการในข้อนั้น ไม่สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านที่กำหนด

เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.60-1.00

4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับ
ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษา โรงเรียนแก่งกระจานวิทยา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม

4.6 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) บุญชม ศรีสะอาด (2555 : 96) มีผลปรากฏ
ว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97

4.7 นำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้บริหารสถานศึกษา ครู
ผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาของโรงเรียนในสังกัด สพม.เพชรบุรี

5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยดำเนินการนำแบบสอบถามที่รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์

6.2 ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังต่อไปนี้

6.3.1 วิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

6.3.2 วิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเปรียบเทียบผลการดำเนินการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูล (F-Test)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.1.1 หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยใช้ค่า IOC

7.1.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ตามวิธีการของ

Cronbranch โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)

7.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

7.2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

7.2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.2.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูล F-Test

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สพม. เพชรบุรี

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interviews) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากร

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีจากโรงเรียน 22 โรง จำนวน 66 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีจากโรงเรียน 22 โรง โดยเลือกการสุ่มกลุ่ม

ตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 3 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 3 คน สถานศึกษานขนาดกลาง จำนวน 3 คน สถานศึกษานขนาดเล็ก จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interviews) โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน และระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 3 ทีม คือ 1) การบริหารของทีมงาน 2) การบริหารของทีมนักเรียน 3) การบริหารของทีมนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interviews) ที่นำไปเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interviews) โดยพิจารณา ค่าเฉลี่ยที่สูงสุดของแต่ละด้านในขั้นที่ 1 เพื่อกำหนดกรอบในการสร้างประเด็นข้อคำถาม

2.3 นำประเด็นข้อที่มีความต้องการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดมากำหนดกรอบในการทำแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ดังนี้

2.3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประเด็นข้อคำถาม คุณคาดหวังว่าการ ติดตาม ประเมินผล สรุปผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีมาใช้รู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลในอนาคตจะพัฒนาไปอย่างไร

2.3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ประเด็นข้อคำถาม คุณมองว่าสถานศึกษาควรมี รูปแบบและกลไกการคัดกรองนักเรียนในอนาคตเป็นอย่างไร สถานศึกษาจะนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ คัดกรองนักเรียนในลักษณะใดในอนาคต คุณคิดว่าสถานศึกษาควรพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ สำหรับการคัดกรองนักเรียนอย่างไร

2.3.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ประเด็นข้อคำถาม คุณคาดหวังว่าบุคลากรใน สถานศึกษาควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมนักเรียนในอนาคตอย่างไร

2.3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ประเด็นข้อคำถาม คุณคิดว่าใน อนาคตบุคลากรของสถานศึกษาควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างไร สถานศึกษาจะพัฒนากระบวนการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการป้องกันและ แก้ไขปัญหาอย่างไรในอนาคต สถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน อย่างไร

2.3.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ประเด็นข้อคำถาม ในอนาคต คุณคิดว่าสถานศึกษา ควรพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบการส่งต่ออย่างไร การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านในการส่งต่อนักเรียนควรดำเนินไปในลักษณะใด สถานศึกษาจะใช้เทคโนโลยีในการส่งต่อนักเรียนอย่างไร ควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการส่งต่ออย่างไร

2.3.6 การบริหารของทีมงาน ประเด็นข้อคำถาม ในอนาคตทีมงานควรประสานงาน กับทีมประสานและเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ อย่างไรเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี ประสิทธิภาพมากขึ้น การนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลของทีมงานควรพัฒนาไปในทิศทางใด ทีมงานควรมีแนวทางในการสร้างขวัญกำลังใจและพัฒนาบุคลากรอย่างไร

2.3.7 การบริหารของทีมประสาน ประเด็นข้อคำถาม ในอนาคตทีมประสานจะ สามารถพัฒนาการดำเนินงานในฐานะบุคลากรหลักในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร ทีม ประสานจะพัฒนาในด้านการประสานงานระหว่างทีมงาน ทีมทำ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องใน อนาคตอย่างไร ทีมประสานจะสามารถพัฒนาการดำเนินงานในฐานะบุคลากรหลักในระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร

2.3.8 การบริหารของทีมทำ ประเด็นข้อคำถาม ในอนาคตทีมทำจะสามารถ พัฒนาการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและการดำเนินการประชุมชี้แจงในอนาคตอย่างไร ทีมทำควร พัฒนาระบบการดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนอย่างไร ทีมทำจะพัฒนาการบันทึก หลักฐานการปฏิบัติงาน การประเมินผล และการจัดทำรายงานในอนาคตอย่างไร ทีมทำควรมีวิธี การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อการดูแล ช่วยเหลือได้ดียิ่งขึ้นอย่างไร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร สถานศึกษาเพื่อหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีโดยนำข้อมูลความต้องการพัฒนาการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในชั้นที่ 1 ทั้ง 5 ด้าน การบริหารระบบ 3 ทีม กับผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 10 คน จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตัวเองโดยนัดหมายวันเวลาและ สถานที่ไว้ล่วงหน้า

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ให้ผู้บริหารสถานศึกษาล่วงหน้าก่อนที่ผู้วิจัยจะไปสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบประเด็นข้อคำถามและเตรียมตอบคำถาม

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการจดบันทึกด้วยตัวเอง และบันทึกเทป

3.4 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ให้ครบทุกคนตามจำนวนที่ต้องการเพื่อเตรียมไป วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อสรุปประเด็นเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง การบันทึกเทป เพื่อสรุปประเด็นของแต่ละด้าน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง การบันทึกเทป มาดำเนินการจัดแบ่งประเภทของข้อมูลของแต่ละด้าน เพื่อทำการสังเคราะห์ข้อมูลหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยแบ่งออกเป็นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีจำนวน 331 คน ผู้วิจัยได้สอบถามเกี่ยวกับ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดสถานศึกษารายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.1 – 4.8

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
	จำแนกตามขนาดสถานศึกษา		
1.	ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 119 ลงมา)	22	6.65
2.	ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 759)	72	21.75
3.	ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 760 – 1,679)	129	38.97
4.	ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 1,680 ขึ้นไป)	108	32.63
	บทบาทหน้าที่ของบุคลากร		
5.	ผู้บริหารสถานศึกษา	54	16.31
6.	ครูในสถานศึกษา	277	83.69
	รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษามีโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.65 มีโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 129 คน ร้อยละ 38.97 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.63 จำแนกตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.31 และ ครูในสถานศึกษา จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 83.69

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.59	0.50	มากที่สุด
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.53	0.54	มากที่สุด
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.56	0.54	มากที่สุด
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.61	0.52	มากที่สุด
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.62	0.52	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.58	0.52	มากที่สุด
	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
6.	ทีมนำ	4.61	0.51	มากที่สุด
7.	ทีมประสาน	4.60	0.56	มากที่สุด
8.	ทีมทำ	4.57	0.53	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.59	.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58, S.D. = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.52$) ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.52$) ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.50$) ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.54$) และด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.54$) ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว อยู่ในระดับมากที่สุดทุกทีม เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมนำ ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.51$) ทีมประสาน ($\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.56$) และทีมทำ ($\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.53$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดกลาง

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.43	0.37	มาก
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.50	0.33	มาก
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.52	0.35	มากที่สุด
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.47	0.41	มาก
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.45	0.41	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.47	0.37	มาก
	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
6.	ทีมนำ	4.61	0.51	มากที่สุด
7.	ทีมประสาน	4.52	0.38	มากที่สุด
8.	ทีมทำ	4.54	0.39	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.56	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.35) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่เหลืออยู่ในระดับมาก คือ ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.33) ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.41) ด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.41) และด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.37) ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว อยู่ในระดับมากที่สุดทุกทีม เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมนำ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.51) ทีมทำ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.39) และทีมประสาน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.38)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.61	.43	มากที่สุด
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.63	.43	มากที่สุด
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.52	.35	มากที่สุด
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.63	.43	มากที่สุด
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.56	.45	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.59	.42	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับ	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6.	ทึมนำ	4.61	.51	มากที่สุด
7.	ทึมประสาน	4.52	.38	มากที่สุด
8.	ทึมทำ	4.54	.39	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.56	.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียนและด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเท่ากัน ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.43$) ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.43$) ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.50$) ด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{x} = 4.56, S.D. = 0.45$) และด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.35$) ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทึมแล้ว อยู่ในระดับมากที่สุดทุกทึม เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทึมทำ ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.44$) ทึมประสาน ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.47$) และทึมนำ ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.45$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.42	0.50	มาก
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.42	0.50	มาก
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.45	0.45	มาก
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.37	0.47	มาก
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.40	0.47	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.41	0.48	มาก
	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
6.	ทึมนำ	4.37	0.48	มาก
7.	ทึมประสาน	4.35	0.60	มาก
8.	ทึมทำ	4.33	0.57	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.35	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับ

มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.45$) ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50$) ด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.47$) และด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.47$) ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมนำ ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.48$) ทีมประสาน ($\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.60$) และทีมทำ ($\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.57$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.48	0.45	มาก
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.47	0.44	มาก
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.54	0.43	มากที่สุด
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.49	0.46	มาก
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.47	0.47	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.49	0.45	มาก
	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
6.	ทีมนำ	4.49	0.47	มาก
7.	ทีมประสาน	4.51	0.48	มากที่สุด
8.	ทีมทำ	4.49	0.51	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.35	.55	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่เหลืออยู่ในระดับมาก ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.46$) ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.45$) ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.44$) และด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.47$) ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมประสาน ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.48$) อยู่ในระดับมากที่สุด ทีมนำ ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมากและทีมทำ ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.51$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในสถานศึกษา

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.52	0.45	มากที่สุด
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.54	0.45	มากที่สุด
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.56	0.43	มากที่สุด
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.51	0.40	มากที่สุด
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.49	0.46	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.52	0.44	มากที่สุด
ลำดับ	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6.	ทีมนำ	4.48	0.45	มาก
7.	ทีมประสาน	4.50	0.53	มาก
8.	ทีมทำ	4.51	0.49	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.50	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญห ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.40$) อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.46$) อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมทำ ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.49$) อยู่ในระดับมากที่สุด ทีมประสาน ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.53$) อยู่ในระดับมากและทีมนำ ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ผลการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ ตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยนำเสนอด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.8 – 4.15

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.51	0.45	มากที่สุด
2.	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	4.53	0.45	มากที่สุด
3.	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	4.56	0.43	มากที่สุด
4.	ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.51	0.46	มากที่สุด
5.	ด้านที่ 5 การส่งต่อ	4.49	0.47	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.52	0.45	มากที่สุด
ลำดับ	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6.	ทีมนำ	4.50	0.46	มาก
7.	ทีมประสาน	4.52	0.50	มาก
8.	ทีมทำ	4.51	0.48	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.51	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.46$) อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านที่ 5 การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมประสาน ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.50$) อยู่ในระดับมากที่สุด ทีมทำ ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.48$) อยู่ในระดับมากที่สุด และทีมนำ ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาดสถานศึกษา	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ขนาดเล็ก	4.59	0.50	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.43	0.37	มาก
	ขนาดใหญ่	4.61	0.43	มากที่สุด

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาดสถานศึกษา	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.42	0.50	มาก

	เฉลี่ยรวม	4.51	0.45	มากที่สุด
ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	ขนาดเล็ก	4.53	0.54	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.50	0.33	มาก
	ขนาดใหญ่	4.63	0.43	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.42	0.50	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.52	0.45	มากที่สุด
ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	ขนาดเล็ก	4.56	0.54	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.52	0.35	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่	4.52	0.35	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.45	0.45	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.51	0.42	มากที่สุด
ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญห	ขนาดเล็ก	4.61	0.52	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.47	0.41	มาก
	ขนาดใหญ่	4.63	0.43	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.37	0.47	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.52	0.46	มากที่สุด
ด้านที่ 5 การส่งต่อ	ขนาดเล็ก	4.62	0.52	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.45	0.41	มาก
	ขนาดใหญ่	4.56	0.45	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.40	0.47	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.51	0.46	มากที่สุด

จากตาราง 4.9 ที่เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.50$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.37$) อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.54$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.33$) อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.54$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

มีค่าเท่ากัน ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.35$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.52$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.41$) อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมาก และด้านที่ 5 การส่งต่อมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.52$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.41$) อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.15837	0.10788	0.143	-0.0539	0.3706
	ขนาดใหญ่	-0.02260	0.10215	0.825	-0.2236	0.1783
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.16631	0.10359	0.109	-0.0375	0.3701
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.15837	0.10788	0.143	-0.3706	0.0539
	ขนาดใหญ่	-0.18097*	0.06515	0.006	-0.3091	-0.0528
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.00794	0.06738	0.906	-0.1246	0.1405
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	0.02260	0.10215	0.825	-0.1783	0.2236
	ขนาดกลาง	0.18097*	0.06515	0.006	0.0528	0.3091
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.18891*	0.05776	0.001	0.0753	0.3025
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.16631	0.10359	0.109	-0.3701	0.0375
	ขนาดกลาง	-0.00794	0.06738	0.906	-0.1405	0.1246
	ขนาดใหญ่	-0.18891*	0.05776	0.001	-0.3025	-0.0753

จากตาราง 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดของสถานศึกษาที่ต่างกััน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ พบว่าค่าความแตกต่างเฉลี่ย (Mean Difference) ระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีค่า -0.18097 และมีค่า Sig. 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (-0.3091, -0.0528) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างนี้มีความน่าเชื่อถือ ความแตกต่างระหว่างสถานศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ พบว่าค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.18891 และค่า Sig. 0.001 น้อยกว่า 0.05 แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0753, 0.3025) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง จึงยืนยันถึงความแตกต่างที่ชัดเจน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดกลางแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.04095	0.10817	0.705	-0.1718	0.2537
	ขนาดใหญ่	-0.08673	0.10242	0.398	-0.2882	0.1148
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.11436	0.10386	0.272	-0.0900	0.3187
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.04095	0.10817	0.705	-0.2537	0.1718
	ขนาดใหญ่	-0.12768	0.06532	0.051	-0.2562	0.0008
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.07341	0.06756	0.278	-0.0595	0.2063
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	0.08673	0.10242	0.398	-0.1148	0.2882
	ขนาดกลาง	0.12768	0.06532	0.051	-0.0008	0.2562
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.20109*	0.05791	0.001	0.0872	0.3150
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.11436	0.10386	0.272	-0.3187	0.0900
	ขนาดกลาง	-0.07341	0.06756	0.278	-0.2063	0.0595
	ขนาดใหญ่	-0.20109*	0.05791	0.001	-0.3150	-0.0872

จากตาราง 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษพบค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.20109 และค่า Sig. 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0872, 0.3150) ไม่มีค่าศูนย์ อยู่ในช่วง แสดงถึงความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีแนวโน้มในการคัดกรองนักเรียนที่แตกต่างจากสถานศึกษาขนาดใหญ่

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.03860	0.10138	0.704	-0.1608	0.2380
	ขนาดใหญ่	-0.11044	0.09600	0.251	-0.2993	0.0784
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.11003	0.09735	0.259	-0.0815	0.3015
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.03860	0.10138	0.704	-0.2380	0.1608
	ขนาดใหญ่	-0.14904*	0.06122	0.015	-0.2695	-0.0286
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.07143	0.06332	0.260	-0.0531	0.1960
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	0.11044	0.09600	0.251	-0.0784	0.2993
	ขนาดกลาง	0.14904*	0.06122	0.015	0.0286	0.2695
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.22047*	0.05428	0.000	0.1137	0.3273
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.11003	0.09735	0.259	-0.3015	0.0815
	ขนาดกลาง	-0.07143	0.06332	0.260	-0.1960	0.0531
	ขนาดใหญ่	-0.22047*	0.05428	0.000	-0.3273	-0.1137

จากตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียนตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างขนาดใหญ่มากกับขนาดใหญ่พิเศษ พบว่าค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.22047 และค่า Sig. 0.000 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.1137, 0.3273) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีแนวทางในการส่งเสริมนักเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ความแตกต่างระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ -0.14904 และค่า Sig. 0.015 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่น (-0.2695, -0.0286) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติหมายความว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีแนวทางในการส่งเสริมนักเรียนที่แตกต่างกัน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดกลางแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญา ตามขนาด
สถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.14214	0.10857	0.191	-0.0714	0.3557
	ขนาดใหญ่	-0.02084	0.10280	0.839	-0.2231	0.1814
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.24134*	0.10425	0.021	0.0363	0.4464
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.14214	0.10857	0.191	-0.3557	0.0714
	ขนาดใหญ่	-0.16298*	0.06556	0.013	-0.2919	-0.0340
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.09921	0.06781	0.144	-0.0342	0.2326
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	0.02084	0.10280	0.839	-0.1814	0.2231
	ขนาดกลาง	0.16298*	0.06556	0.013	0.0340	0.2919
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.26218*	0.05813	0.000	0.1478	0.3765
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.24134*	0.10425	0.021	-0.4464	-0.0363
	ขนาดกลาง	-0.09921	0.06781	0.144	-0.2326	0.0342
	ขนาดใหญ่	-0.26218*	0.05813	0.000	-0.3765	-0.1478

จากตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไข
ปัญหา ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาด
สถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่าง
ระหว่างขนาดใหญ่มากกับขนาดใหญ่พิเศษ พบว่าค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.26218 และค่า Sig. 0.000
ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.1478, 0.3765) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความ
แตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีแนวทางใน
การป้องกันและแก้ไขปัญาที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ ค่าความ
แตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ -0.16298 และค่า Sig. 0.013 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่น (-0.2919, -
0.0340) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า
สถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญาที่แตกต่างกัน ความ
แตกต่างระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.24134 และค่า Sig.
0.021 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่น (0.0363, 0.4464) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความ
แตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่พิเศษมีแนวทางการ
ป้องกันและแก้ไขปัญาที่แตกต่างกัน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดกลางแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านที่ 5 การส่งต่อ ตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.17140	0.11114	0.124	-0.0472	0.3900
	ขนาดใหญ่	0.06409	0.10524	0.543	-0.1429	0.2711
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.21770*	0.10672	0.042	0.0078	0.4276
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.17140	0.11114	0.124	-0.3900	0.0472
	ขนาดใหญ่	-0.10732	0.06712	0.111	-0.2394	0.0247
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.04630	0.06942	0.505	-0.0903	0.1829
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	-0.06409	0.10524	0.543	-0.2711	0.1429
	ขนาดกลาง	0.10732	0.06712	0.111	-0.0247	0.2394
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.15361*	0.05951	0.010	0.0365	0.2707
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.21770*	0.10672	0.042	-0.4276	-0.0078
	ขนาดกลาง	-0.04630	0.06942	0.505	-0.1829	0.0903
	ขนาดใหญ่	-0.15361*	0.05951	0.010	-0.2707	-0.0365

จากตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านที่ 5 การส่งต่อ ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.21770 และค่า Sig. 0.042 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0078, 0.4276) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่พิเศษมีแนวทางการส่งต่อที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.15361 และค่า Sig. 0.010 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0365, 0.2707) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีแนวทางการส่งต่อที่แตกต่างกัน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 5 การส่งต่อ ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาดสถานศึกษา	Mean	S.D.	แปลผล
ทึมนำ	ขนาดเล็ก	4.61	0.51	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.48	0.38	มาก
	ขนาดใหญ่	4.55	0.45	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.37	0.48	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.50	0.46	มาก
ทึมผสาน	ขนาดเล็ก	4.60	0.56	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.52	0.38	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่	4.60	0.47	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.35	0.61	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.52	0.51	มากที่สุด
ทึมทำ	ขนาดเล็ก	4.57	0.53	มากที่สุด
	ขนาดกลาง	4.54	0.39	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่	4.61	0.44	มากที่สุด
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.32	0.57	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.51	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 4.10 ที่เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษา สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ ทึมนำมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, $S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.61$, $S.D. = 0.51$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 4.55$, $S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.48$, $S.D. = 0.38$) อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.37$, $S.D. = 0.48$) อยู่ในระดับมาก ส่วนทึมประสานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, $S.D. = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.56$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.52$, $S.D. = 0.38$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.35$, $S.D. = 0.61$) อยู่ในระดับมาก และทึมทำมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $S.D. = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นตามขนาดสถานศึกษาแล้วเรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.44$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.53$) อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.39$) อยู่ในระดับมากที่สุด และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.32, S.D. = 0.57$) อยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขนาดสถานศึกษาในตารางที่ 4.9 และ 4.10 พบว่าผลการดำเนินงานในทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกขนาดสถานศึกษา โดยโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็กมักมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหลายด้าน ขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในบางด้าน แต่ยังอยู่ในระดับมาก ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.43$) ขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50$) ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.43$) เช่นกัน ขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50$) แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่สำหรับด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.54$) และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.45$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.43$) ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.43$) และสุดท้ายด้านการส่งต่อ โรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.52$) ในขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.47$) ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประกอบด้วยทีมหน้า ทีมประสาน และทีมทำ ผลการดำเนินงานของทั้งสามทีมในทุกขนาดสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยทีมประสานมีผลการดำเนินงานสูงสุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.51$) ตามมาด้วยทีมทำ ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.48$) และทีมหน้า ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.46$) โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในทั้งสามทีม ขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในทุกทีม แต่อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมหน้า ตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.12791	0.10896	0.241	-0.0864	0.3423
	ขนาดใหญ่	0.05792	0.10317	0.575	-0.1450	0.2609
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.23796*	0.10462	0.024	0.0321	0.4438

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.12791	0.10896	0.241	-0.3423	0.0864
	ขนาดใหญ่	-0.06999	0.06580	0.288	-0.1994	0.0594
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.11004	0.06805	0.107	-0.0238	0.2439
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	-0.05792	0.10317	0.575	-0.2609	0.1450
	ขนาดกลาง	0.06999	0.06580	0.288	-0.0594	0.1994
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.18003*	0.05834	0.002	0.0653	0.2948
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.23796*	0.10462	0.024	-0.4438	-0.0321
	ขนาดกลาง	-0.11004	0.06805	0.107	-0.2439	0.0238
	ขนาดใหญ่	-0.18003*	0.05834	..002	-0.2948	-0.0653

จากตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมนำ ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.23796 และค่า Sig. 0.024 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0321, 0.4438) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่พิเศษมีความแตกต่างกันในด้านการทำงานของทีมนำ ความแตกต่างระหว่างขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษค่าความแตกต่างเฉลี่ยอยู่ที่ 0.18003 และค่า Sig. 0.002 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0653, 0.2948) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีแนวทางการทำงานของทีมนำที่แตกต่างกัน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างของทีมนำ ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมประสาน ตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.07778	0.12374	0.530	-0.1657	0.3212
	ขนาดใหญ่	0.00155	0.11717	0.989	-0.2289	0.2320
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.24630*	0.11882	0.039	0.0126	0.4800
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.07778	0.12374	0.530	-0.3212	0.1657
	ขนาดใหญ่	-0.07623	0.07472	0.308	-0.2232	0.0708
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.16852*	0.07728	0.030	0.0165	0.3206
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	-0.00155	0.11717	0.989	-0.2320	0.2289
	ขนาดกลาง	0.07623	0.07472	0.308	-0.0708	0.2232
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.24475*	0.06625	0.000	0.1144	0.3751
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.24630*	0.11882	0.039	-0.4800	-0.0126
	ขนาดกลาง	-0.16852*	0.07728	0.030	-0.3206	-0.0165
	ขนาดใหญ่	-0.24475*	0.06625	0.000	-0.3751	-0.1144

จากตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทีมประสาน ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ย 0.24630 และค่า Sig. 0.039 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0126, 0.4800) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่พิเศษมีรูปแบบการทำงานของทีมประสานที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ย 0.16852 และค่า Sig. 0.030 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0165, 0.3206) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษมีรูปแบบการทำงานของทีมประสานที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ย 0.24475 และค่า Sig. 0.000 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.1144, 0.3751) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีรูปแบบการทำงานของทีมประสานที่แตกต่างกัน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างของทีมประสาน ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดกลาง

แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทิมท่า ตามขนาดสถานศึกษา

ขนาด สถานศึกษา	ขนาด สถานศึกษา เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	0.03106	0.11690	0.791	-0.1989	0.2610
	ขนาดใหญ่	-0.04123	0.11069	0.710	-0.2590	0.1765
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.24310*	0.11225	0.031	0.0223	0.4639
ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-0.03106	0.11690	0.791	-0.2610	0.1989
	ขนาดใหญ่	-0.07229	0.07059	0.307	-0.2112	0.0666
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.21204*	0.07301	0.004	0.0684	0.3557
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	0.04123	0.11069	0.710	-0.1765	0.2590
	ขนาดกลาง	0.07229	0.07059	0.307	-0.0666	0.2112
	ขนาดใหญ่พิเศษ	0.28432*	0.06259	0.000	0.1612	0.4074
ขนาดใหญ่ พิเศษ	ขนาดเล็ก	-0.24310*	0.11225	0.031	-0.4639	-0.0223
	ขนาดกลาง	-0.21204*	0.07301	0.004	-0.3557	-0.0684
	ขนาดใหญ่	-0.28432*	0.06259	0.000	-0.4074	-0.1612

จากตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทิมท่า ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้ค่า Mean Difference เพื่อวัดความแตกต่างระหว่างขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน พร้อมค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ย 0.24310 และค่า Sig. 0.031 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0223, 0.4639) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่พิเศษมีรูปแบบการทำงานของทิมท่าที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษค่าความแตกต่างเฉลี่ย 0.21204 และค่า Sig. 0.004 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.0684, 0.3557) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษมีรูปแบบการทำงานของทิมท่าที่แตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ ค่าความแตกต่างเฉลี่ย 0.28432 และค่า Sig. 0.000 (น้อยกว่า 0.05) ช่วงความเชื่อมั่นที่ 95% (0.1612, 0.4074) ไม่มีค่าศูนย์อยู่ในช่วง แสดงถึง ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีรูปแบบการทำงานของทิมท่าที่แตกต่างกัน

สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างของที่มา ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกัน ได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดกลาง แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	บทบาทหน้าที่ของบุคลากร	Mean	S. D.	แปลผล
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.48	0.45	มาก
	ครูในสถานศึกษา	4.51	0.45	มากที่สุด
ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.47	0.44	มาก
	ครูในสถานศึกษา	4.54	0.45	มากที่สุด
ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.55	0.43	มากที่สุด
	ครูในสถานศึกษา	4.56	0.43	มากที่สุด
ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.49	0.46	มาก
	ครูในสถานศึกษา	4.51	0.46	มากที่สุด
ด้านที่ 5 การส่งต่อ	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.47	0.47	มาก
	ครูในสถานศึกษา	4.49	0.46	มาก

จากตาราง 4.19 ที่เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วค่าเฉลี่ย ครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมากที่สุด มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.44$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วค่าเฉลี่ย ครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.43$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วค่าเฉลี่ยครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.46$) อยู่ในระดับมากที่สุด มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.46$) อยู่ในระดับมาก และด้านที่ 5 การส่งต่อมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของ

บุคลากรแล้วค่าเฉลี่ยครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.46$) อยู่ในระดับมาก มากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ	บทบาทหน้าที่ของบุคลากร	Mean	S.D.	แปลผล
ทีมนำ	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.49	0.47	มาก
	ครูในสถานศึกษา	4.48	0.45	มาก
ทีมประสาน	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.51	0.48	มากที่สุด
	ครูในสถานศึกษา	4.50	0.53	มาก
ทีมทำ	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.49	0.52	มาก
	ครูในสถานศึกษา	4.51	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 4.20 ที่เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ ทีมนำ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วค่าเฉลี่ยผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.47$) อยู่ในระดับมาก มากกว่า ครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.45$) อยู่ในระดับมาก ทีมประสานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วค่าเฉลี่ย ผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.48$) อยู่ในระดับมากที่สุด มากกว่า ครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.53$) อยู่ในระดับมาก ทีมทำมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแล้วค่าเฉลี่ย ครูในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.49$) อยู่ในระดับมากที่สุด มากกว่า ผู้บริหารการศึกษา ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.52$) อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาที่นำเสนอในตารางที่ 4.11 พบว่า ครูในสถานศึกษามีบทบาทสำคัญและมีความสามารถสูงในการดูแลนักเรียนในหลายด้าน โดยเฉพาะในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านแสดงให้เห็นว่าครูมีคะแนนสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษาในเกือบทุกด้าน นอกจากนี้ การส่งต่อข้อมูลและความช่วยเหลือระหว่างบุคลากรก็เป็นอีกหนึ่งด้านที่ครูสามารถทำได้ดี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าครูมีความใกล้ชิดกับนักเรียนและเข้าใจความต้องการของพวกเขาเป็นอย่างดี จึงสามารถให้การสนับสนุนที่ตรงจุดและมีประสิทธิภาพได้มากขึ้น

ในส่วนของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทที่สำคัญในด้านการจัดการและประสานงานเพื่อให้ระบบทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบทบาทของ

ทีมนำและทีมประสานงาน ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารในด้านเหล่านี้สูงกว่าครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดีและสามารถสนับสนุนการทำงานของครูได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ทั้งครูและผู้บริหารล้วนมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้บริหารสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาให้นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ การติดตามและประเมินผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในอนาคตคาดว่าจะมีความแม่นยำและรวดเร็วมากขึ้น ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น ระบบที่สามารถบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนแบบทันที ซึ่งช่วยให้ครูเข้าใจความต้องการเฉพาะตัวของนักเรียนและปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมได้ดียิ่งขึ้น การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองจะมีความสม่ำเสมอและใกล้ชิดมากขึ้น โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลควรมุ่งเน้นที่ความปลอดภัยและระบบที่สามารถจัดการข้อมูลนักเรียนได้อย่างครบถ้วน เพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ปกครองและส่งเสริมการพัฒนานักเรียนอย่างมีคุณภาพ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“การติดตามและประเมินผลการรู้จักนักเรียนแต่ละคนจะมีความแม่นยำและรวดเร็วขึ้น ด้วยการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล เช่น ระบบที่สามารถบันทึกและวิเคราะห์พัฒนาการของนักเรียนได้ทันที ช่วยให้การปรับการสอนได้ตรงตามความต้องการเฉพาะของนักเรียน นอกจากนี้ ควรมีการสื่อสารที่ใกล้ชิดระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อแชร์ข้อมูลพัฒนาการอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูลให้มีความปลอดภัยและครบถ้วน เพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ปกครองและส่งเสริมการพัฒนานักเรียนอย่างมีคุณภาพ”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“การติดตามและประเมินผลนักเรียนแต่ละคนจะละเอียดขึ้น โดยใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันที่บันทึกและติดตามพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้วิเคราะห์ข้อมูลและปรับวิธีการสอนได้ทันที การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองควรมีความสม่ำเสมอผ่านช่องทางการสื่อสารหลากหลาย เช่น กลุ่มไลน์ เพื่อแชร์ข้อมูลและแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เครื่องมือเก็บข้อมูลควรมีระบบที่ปลอดภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและดูแลนักเรียนได้อย่างเหมาะสม”

(ครูในสถานศึกษา)

ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน ดังนี้ สถานศึกษาควรมีรูปแบบและกลไกการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจนและมีระบบมากยิ่งขึ้น โดยการใช้ข้อมูลหลากหลายประเภทในการวิเคราะห์และระบุความต้องการเฉพาะของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้แบบสอบถามที่ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ และสุขภาพจิต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและแม่นยำ การนำเทคโนโลยีมาใช้ เช่น ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันสำหรับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล จะช่วยให้การดำเนินการคัดกรองรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ควรพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัยและเป็นระบบ รวมถึงสามารถรายงานผลได้อย่างชัดเจน เพื่อให้ครูและบุคลากรสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและปรับแนวทางการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“สถานศึกษาควรมีระบบการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน โดยใช้ข้อมูลที่หลากหลาย เช่น แบบสอบถามที่ครอบคลุมด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ และสุขภาพจิต เพื่อระบุความต้องการเฉพาะของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยี เช่น ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชัน มาช่วยในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจะทำให้กระบวนการรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ สถานศึกษาควรพัฒนาเครื่องมือที่เก็บข้อมูลอย่างปลอดภัยและเป็นระบบ พร้อมรายงานผลชัดเจน เพื่อให้ครูและบุคลากรใช้ข้อมูลในการวางแผนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“สถานศึกษาควรมีระบบการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน โดยนำเสนอข้อมูลด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ และสุขภาพจิต เพื่อช่วยครูระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องการการสนับสนุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันหรือระบบออนไลน์ในการเก็บข้อมูลและประเมินผล จะทำให้การคัดกรองรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ ควรพัฒนาเครื่องมือที่จัดเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัยและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ละเอียด เพื่อให้การประเมินผลมีความโปร่งใส เชื่อถือได้ และช่วยปรับปรุงการสอนให้ตรงตามความต้องการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น”

(ครูในสถานศึกษา)

ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมนักเรียน ดังนี้ บุคลากรในสถานศึกษาควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างมีระบบและใกล้ชิด โดยการใช้เทคโนโลยีในการสร้างช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่อนุญาตให้ผู้ปกครองติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างสะดวกและเรียลไทม์ นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ จะช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ การสร้างความร่วมมือในลักษณะนี้จะส่งผลดีต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรและผู้ปกครอง

และเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการส่งเสริมนักเรียนให้ประสบความสำเร็จสูงสุดในอนาคต ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“บุคลากรในสถานศึกษาควรประสานงานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด โดยใช้เทคโนโลยีสร้างช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบเรียลไทม์ ช่วยให้ผู้ปกครองติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้สะดวก ควรจัดกิจกรรมร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน รวมถึงประชุมหรืออบรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นและความร่วมมือในการส่งเสริมนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในอนาคต”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“บุคลากรในสถานศึกษาควรประสานงานกับผู้ปกครองอย่างมีระบบ โดยสร้างช่องทางสื่อสารที่ชัดเจน เช่น แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้ผู้ปกครองติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้สะดวก นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวางแผนการสนับสนุนที่เหมาะสมกับนักเรียน การสร้างความร่วมมือเช่นนี้จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งและสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะยาว”

(ครูในสถานศึกษา)

ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ดังนี้ บุคลากรในสถานศึกษาควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและเปิดกว้าง เช่น การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ สถานศึกษาควรพัฒนากระบวนการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการเรียนรู้ การประเมินพฤติกรรม และข้อมูลสุขภาพจิต เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอย่างครบถ้วน รวมถึงการจัดประชุมร่วมกับผู้ปกครองและครูเพื่อทบทวนผลการดำเนินการและวางแผนการสนับสนุนที่เหมาะสมในอนาคต การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในกระบวนการนี้จะช่วยให้การจัดการข้อมูลมีความแม่นยำและรวดเร็ว เช่น การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรายงานที่สามารถสนับสนุนการตัดสินใจและการวางแผนการดำเนินงานในเชิงป้องกันและแก้ไข้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“บุคลากรในสถานศึกษาควรประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสร้างช่องทางสื่อสารที่ชัดเจน เช่น แอปพลิเคชันออนไลน์ เพื่อให้ผู้ปกครองแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือปัญหาของนักเรียนได้สะดวก นอกจากนี้ ควรพัฒนากระบวนการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งและจัดประชุมร่วมกับผู้ปกครองและครูเพื่อตรวจสอบและวางแผนสนับสนุน การนำเทคโนโลยีมาช่วยจะทำให้การ

จัดการข้อมูลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรายงานที่ช่วยในการตัดสินใจได้ดีกว่า”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“บุคลากรของสถานศึกษาควรประสานงานกับผู้ปกครองอย่างมีระบบเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน โดยสร้างช่องทางสื่อสารที่เปิดกว้าง เช่น แอปพลิเคชันออนไลน์สำหรับการรายงานปัญหาอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ควรพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการเรียนรู้และสุขภาพจิต เพื่อวิเคราะห์และปรับกลยุทธ์การช่วยเหลือ การนำเทคโนโลยีมาใช้จะทำให้การจัดการข้อมูลมีความแม่นยำและรวดเร็ว เช่น ระบบวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับสร้างรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์นักเรียน ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจและพัฒนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(ครูในสถานศึกษา)

ด้านที่ 5 การส่งต่อ ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งต่อปัญหาดังนี้ การพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบการส่งต่อนักเรียนในสถานศึกษาในอนาคตควรมีการฝึกอบรมและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น เพื่อให้สามารถจัดการกับกระบวนการส่งต่อนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างความเข้าใจในพฤติกรรมและความต้องการเฉพาะของนักเรียน นอกจากนี้ การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านควรจัดทำเครือข่ายการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว ในการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง ควรมีการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอและเปิดกว้าง เพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาควรจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถเก็บข้อมูลและติดตามผลได้อย่างละเอียด รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจในการส่งต่อนักเรียน การติดตามและประเมินผลการส่งต่อควรเป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนจะได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมและมีคุณภาพในทุกขั้นตอนของการส่งต่อ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“ในการพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบการส่งต่อนักเรียนในสถานศึกษา ควรมีการฝึกอบรมเพื่อเสริมทักษะในการจัดการกระบวนการส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นที่การเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการเฉพาะของนักเรียน นอกจากนี้ ควรสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การจัดเตรียมระบบเก็บข้อมูลและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจและติดตามผลการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง เพื่อมั่นใจว่านักเรียนได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมในทุกขั้นตอน”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“สถานศึกษาควรพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบการส่งต่อนักเรียนผ่านการฝึกอบรมเพื่อเสริมทักษะและความเข้าใจในกระบวนการส่งต่อ รวมถึงการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ควรมีการประสานงานที่เปิดเผยและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ การสร้างช่องทางสื่อสารที่เข้มแข็งกับผู้ปกครองจะช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมในการติดตามการส่งต่อนักเรียน สถานศึกษาควรจัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เช่น ระบบจัดการข้อมูลที่ปลอดภัย และพัฒนาระบบการประเมินผลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจที่แม่นยำ รวมถึงการติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อปรับกลยุทธ์การส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต”

(ครูในสถานศึกษา)

ระดับการบริหารของทีมงาน ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับระดับการบริหารของทีมงาน ดังนี้ ทีมงานของสถานศึกษาควรมีการประสานงานอย่างมีระบบกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างและชัดเจน เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การนิเทศและการประเมินผลควรเน้นการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รวมถึงการปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบุคลากร นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจให้บุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการให้รางวัล เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในทีมและความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้ “ทีมงานของสถานศึกษาควรประสานงานกับทีมประสานและเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมีระบบ โดยการสร้างช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว การนิเทศและประเมินผลควรใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และปรับกลยุทธ์ตามความต้องการของนักเรียนและบุคลากร นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เช่น การฝึกอบรมและการให้รางวัล เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการดูแลนักเรียน”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“ทีมงานจะประสานงานกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ โดยสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการดูแลนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว การนิเทศและประเมินผลควรมีความยืดหยุ่น ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ ทีมงานควรจัดกิจกรรมสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการให้รางวัล เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการดูแลนักเรียน”

(ครูในสถานศึกษา)

ระดับการบริหารของทีมประสาน ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับระดับการบริหารของทีมประสาน ดังนี้ ทีมประสานควรพัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างทีมงาน ทีมท่า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและระบบที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ข้อมูลไหลเวียนได้อย่างรวดเร็ว ทีมประสานควรทำหน้าที่

เป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการจัดการอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนี้ การประชุมคณะกรรมการควรมีรูปแบบที่สม่ำเสมอและการติดตามผลที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและติดตามความก้าวหน้าในการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความต่อเนื่องในการสนับสนุนนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“ทีมประสานควรพัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างทีมนำ ทีมทำ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยการสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้ข้อมูลไหลเวียนได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ทีมประสานควรเป็นบุคลากรหลักในการดูแลนักเรียนโดยการจัดการอบรมและสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับการประชุมคณะกรรมการ ควรมีรูปแบบที่สม่ำเสมอและติดตามผลอย่างชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและติดตามความก้าวหน้าในการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“ทีมประสานจะพัฒนาการประสานงานระหว่างทีมนำ ทีมทำ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว ทีมประสานควรทำหน้าที่สนับสนุนการดูแลนักเรียนผ่านการอบรมและพัฒนาทักษะบุคลากรทุกระดับ นอกจากนี้ การประชุมคณะกรรมการควรกำหนดตารางที่ชัดเจนและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกฝ่ายมีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นและปรับปรุงแนวทางการดูแลนักเรียน”

(ครูในสถานศึกษา)

ระดับการบริหารของทีมงาน ผลสรุปการวิเคราะห์คำถามจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับระดับการบริหารของทีมงาน ดังนี้ ทีมทำควรปรับปรุงการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านการจัดการประชุมชี้แจงที่มีระบบ เพื่อให้ข้อมูลและแนวทางการดำเนินงานชัดเจนและเข้าใจง่าย นอกจากนี้ ควรพัฒนากระบวนการดูแลนักเรียนที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการบันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บและประเมินผล รวมถึงการจัดทำรายงานที่มีมาตรฐานและเข้าถึงง่าย นอกจากนี้ ทีมทำควรสำรวจความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนผ่านการสำรวจความคิดเห็นและการประชุมหารือ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปสู่การพัฒนาการดูแลช่วยเหลือที่ตรงจุดและตอบสนองต่อความต้องการได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“ทีมทำควรพัฒนาการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านการจัดประชุมชี้แจงที่มีระบบ เพื่อให้ข้อมูลชัดเจนและเข้าใจง่าย นอกจากนี้ ควรปรับกระบวนการดูแลนักเรียนให้มีความยืดหยุ่นตามความต้องการเฉพาะ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการบันทึกและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนควรทำผ่านการสำรวจความคิดเห็นและการประชุมหารือเพื่อพัฒนาการดูแลช่วยเหลือให้ตรงจุดยิ่งขึ้น”

(ผู้บริหารสถานศึกษา)

“ทีมทำจะปรับปรุงการประสานงานโดยการจัดประชุมชี้แจงที่ชัดเจนและมีตารางที่แน่นอน เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจแนวทางการดำเนินงานอย่างถูกต้อง ทีมทำควรพัฒนากระบวนการดูแลนักเรียนให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตามสถานการณ์ได้ นอกจากนี้ ควรใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและประเมินผลข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อให้รายงานแม่นยำและเข้าถึงง่าย และศึกษาความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนผ่านการสำรวจความคิดเห็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือได้ดียิ่งขึ้น”

(ครูในสถานศึกษา)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านที่ 5 การส่งต่อ ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายทีมแล้ว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ทีมประสาน ทีมทำ และทีมนำ

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีตามขนาดสถานศึกษาและบทบาทหน้าที่ของบุคลากร มีดังนี้ เปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันคือระดับมากที่สุดมีค่า 4.59 และ 4.61 ตามลำดับ แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษคือระดับมากมีค่า 4.43 และ 4.42 ตามลำดับ สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดกลางแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันคือระดับมากที่สุดมีค่า 4.53 และ 4.63 ตามลำดับ แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษคือระดับมากมีค่า 4.50 และ 4.42 ตามลำดับ สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันคือระดับมากที่สุดมีค่า 4.56 4.52 และ 4.52 ตามลำดับ แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก มีค่า 4.45 สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกันได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดกลางแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการ

สถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน โดยครูในสถานศึกษามีค่า 4.51 ผู้บริหารสถานศึกษามีค่า 4.49 สรุปสถานศึกษาที่มีความแตกต่างของทิมทำ ตามขนาดของสถานศึกษาที่ความแตกต่างกัน ได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดกลาง แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

3. แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีดังนี้

3.1 ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ดำเนินการดังนี้

3.1.1 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น ระบบที่สามารถบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนแบบทันที ซึ่งช่วยให้ครูเข้าใจความต้องการเฉพาะตัวของนักเรียนและปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมได้ดียิ่งขึ้น

3.1.2 การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองจะมีความสม่ำเสมอและใกล้ชิดมากขึ้น โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.3 การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลควรมุ่งเน้นที่ความปลอดภัยและระบบที่สามารถจัดการข้อมูลนักเรียนได้อย่างครบถ้วน เพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ปกครองและส่งเสริมการพัฒนานักเรียนอย่างมีคุณภาพ

3.2 ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ให้ดำเนินการดังนี้

3.2.1 การใช้ข้อมูลหลากหลายประเภทในการวิเคราะห์และระบุความต้องการเฉพาะของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้แบบสอบถามที่ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ และสุขภาพจิต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและแม่นยำ

3.2.2 การนำเทคโนโลยีมาใช้ เช่น ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันสำหรับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล จะช่วยให้การดำเนินการคัดกรองรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2.3 ควรพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัยและเป็นระบบ รวมถึงสามารถรายงานผลได้อย่างชัดเจน เพื่อให้ครูและบุคลากรสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและปรับแนวทางการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น

3.3 ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ให้ดำเนินการดังนี้

3.3.1 การใช้เทคโนโลยีในการสร้างช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่อนุญาตให้ผู้ปกครองติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างสะดวกและเรียลไทม์

3.3.2 การจัดกิจกรรมร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ จะช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ การสร้าง

ความร่วมมือในลักษณะนี้จะส่งผลดีต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรและผู้ปกครอง และเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการส่งเสริมนักเรียนให้ประสบความสำเร็จสูงสุดในอนาคต

3.4 ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 การสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและเปิดกว้าง เช่น การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

3.4.2 สถานศึกษาควรพัฒนากระบวนการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการเรียนรู้ การประเมินพฤติกรรม และข้อมูลสุขภาพจิต เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอย่างครบถ้วน

3.4.3 การจัดประชุมร่วมกับผู้ปกครองและครูเพื่อทบทวนผลการดำเนินการและวางแผนการสนับสนุนที่เหมาะสมในอนาคต

3.4.4 การนำเทคโนโลยีเข้ามาจะช่วยให้การจัดการข้อมูลมีความแม่นยำและรวดเร็ว เช่น การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรายงานที่สามารถสนับสนุนการตัดสินใจและการวางแผนการดำเนินงานในเชิงป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 ด้านที่ 5 การส่งต่อ ให้ดำเนินการดังนี้

3.5.1 การฝึกอบรมและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น เพื่อให้สามารถจัดการกับกระบวนการส่งต่อนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างความเข้าใจในพฤติกรรมและความต้องการเฉพาะของนักเรียน

3.5.2 การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านควรจัดทำเครือข่ายการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว ในการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง ควรมีการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอและเปิดกว้าง เพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5.3 การจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถเก็บข้อมูลและติดตามผลได้อย่างละเอียด รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจในการส่งต่อนักเรียน

3.5.4 การติดตามและประเมินผลการส่งต่อควรเป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนจะได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมและมีคุณภาพในทุกขั้นตอนของการส่งต่อ

3.6 ระดับการบริหารของทีมงาน ให้ดำเนินการดังนี้

3.6.1 การประสานงานอย่างมีระบบกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างและชัดเจน เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3.6.2 การนิเทศและการประเมินผลควรเน้นการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รวมถึงการปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบุคลากร

3.6.3 ควรจัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจให้กับบุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการให้รางวัล เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในทีมและความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

3.7 ระดับการบริหารของทีมประสาน ให้ดำเนินการดังนี้

3.7.1 พัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างทีมนำ ทีมทำ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและระบบที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ข้อมูลไหลเวียนได้อย่างรวดเร็ว

3.7.2 ทำหน้าที่เป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการจัดการอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

3.7.3 การประชุมคณะกรรมการควรมีรูปแบบที่สม่ำเสมอและการติดตามผลที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและติดตามความก้าวหน้าในการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้มีความต่อเนื่องในการสนับสนุนนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3.8 ระดับการบริหารของทีมทำ ให้ดำเนินการดังนี้

3.8.1 การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านการจัดการประชุมชี้แจงที่มีระบบ เพื่อให้ข้อมูลและแนวทางการดำเนินงานชัดเจนและเข้าใจง่าย

3.8.2 ควรพัฒนาระบบการดูแลนักเรียนที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการบันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน

3.8.3 ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บและประเมินผล รวมถึงการจัดทำรายงานที่มีมาตรฐานและเข้าถึงง่าย

3.8.4 ควรสำรวจความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนผ่านการสำรวจความคิดเห็นและการประชุมหารือ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปสู่การพัฒนาการดูแลช่วยเหลือที่ตรงจุดและตอบสนองต่อความต้องการได้ดียิ่งขึ้น

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีสามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ส่วนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปัจจุบัน โรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกโรงเรียน ด้วยวิธีการจัดการการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามมาตรฐานสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562 : 76) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านมีค

าเฉลี่ย การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกานต์ ญาติ (2563: 29) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนภมณัฐ แสงสี (2564: 12) พบว่า สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรฤกษ์ วิหาสุวรรณ (2564: 1898) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิลและเพ็ญภา สุขเสริม (2564 : 29) ได้ทำการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส (2567 : 27) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนชายขอบจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ตามขนาดสถานศึกษาและบทบาทหน้าที่ของบุคลากร มีดังนี้

2.1 เปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันแต่แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันแต่ แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันแต่แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ 5 การส่งต่อ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างแต่แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ ทิมนำ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันแต่แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ ทิมผสาน ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันแต่แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ทิมทำ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีผลดำเนินการไม่แตกต่างกันแต่แตกต่างกับขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จงจิตร สิงห์ทอง (2558 : 81) พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศูนย์ประสานงานเขตพื้นที่การศึกษา สอยดาวเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศูนย์ประสานงานเขตพื้นที่การศึกษา สอยดาวเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยธิดา ลิ้มสถิรานันท์ (2559 : 97) พบว่าปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มบางละมุง 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกัน โดยครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคิน เศรษฐภักดี (2560 : 80) พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนของระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ด้านการส่งต่อ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชพล เทียงดี (2563 : 41) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา

2.2 เปรียบเทียบตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูในสถานศึกษามีระดับมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ครูในสถานศึกษามีระดับมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ครูในสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาครูในสถานศึกษามีระดับมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ด้านที่ 5 การส่งต่อ ครูในสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทิมนำ ครูในสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทิมนพาสถาผู้บริหารสถานศึกษามีระดับมากกว่าครูในสถานศึกษา ทิมนพาสถาครูในสถานศึกษามีระดับมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรรัตน์ พลพันธ์ (2558: 88) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกาแพงเพชร จังหวัดกาแพงเพชร จำแนกตามบทบาทหน้าที่ 1) ตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดูแล กำกับ นิเทศ ติดตาม ประเมินผล สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคคลภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562 : 77) พบว่าการศึกษาดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสพม. เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564 : 58) พบว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส (2567 : 27) พบว่าสภาพการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนชายขอบจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนชายขอบจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนชายขอบจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีดังนี้

ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น ระบบที่สามารถบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนแบบทันที ซึ่งช่วยให้ครูเข้าใจความต้องการเฉพาะตัวของนักเรียนและปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมได้ดียิ่งขึ้น การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองจะมีความสม่ำเสมอและใกล้ชิดมากขึ้น โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลควรมุ่งเน้นที่ความปลอดภัยและระบบที่สามารถจัดการข้อมูลนักเรียนได้อย่างครบถ้วน เพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ปกครองและส่งเสริมการพัฒนานักเรียนอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส (2567 : 27) พบว่าสถานศึกษาควรมีการรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาเสริมในการเก็บข้อมูล ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคน

ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรใช้ข้อมูลหลากหลายประเภทในการวิเคราะห์และระบุความต้องการเฉพาะของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้แบบสอบถามที่ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ และสุขภาพจิต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและแม่นยำ การนำเทคโนโลยีมาใช้ เช่น ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันสำหรับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล จะช่วยให้การดำเนินการคัดกรองรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัยและเป็นระบบ รวมถึงสามารถรายงานผลได้อย่างชัดเจน เพื่อให้ครูและบุคลากรสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและปรับแนวทางการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตอนงค์ บุญเลื่อน (2568 : 468) พบว่าด้านการคัดกรอง สถานศึกษาควรมีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ คัดกรองนักเรียนและมีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวทางการจัดกลุ่มนักเรียน อย่างเหมาะสม เชื่อถือได้ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีในการสร้างช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่อนุญาตให้ผู้ปกครองติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างสะดวกและเรียลไทม์ การจัดกิจกรรมร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ จะช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการสนับสนุนการ

เรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ การสร้างความร่วมมือในลักษณะนี้จะส่งผลดีต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรและผู้ปกครอง และเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการส่งเสริมให้นักเรียนให้ประสบความสำเร็จสูงสุดในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส (2567 : 36) พบว่าสถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีการจัดกิจกรรมแข่งขันในด้านต่าง ๆ ภายในโรงเรียนและส่งเสริมผู้ภายนอกให้สอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา

ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและเปิดกว้าง เช่น การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือปัญหาที่นักเรียนเผชิญได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว สถานศึกษาควรพัฒนากระบวนการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการเรียน การประเมินพฤติกรรม และข้อมูลสุขภาพจิต เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอย่างครบถ้วน การจัดประชุมร่วมกับผู้ปกครองและครูเพื่อทบทวนผลการดำเนินการและวางแผนการสนับสนุนที่เหมาะสมในอนาคต การนำเทคโนโลยีเข้ามาจะช่วยให้การจัดการข้อมูลมีความแม่นยำและรวดเร็ว เช่น การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรายงานที่สามารถสนับสนุนการตัดสินใจและการวางแผนการดำเนินงานในเชิงป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส (2567 : 36-37) พบว่า สถานศึกษาควรมีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด ทั้งประสานความร่วมมือกับครูบุคคลและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน

ด้านที่ 5 การส่งต่อ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรฝึกอบรมและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นเพื่อให้สามารถจัดการกับกระบวนการส่งต่อนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างความเข้าใจในพฤติกรรมและความต้องการเฉพาะของนักเรียน การประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านควรจัดทำเครือข่ายการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว ในการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง ควรมีการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอและเปิดกว้างเพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถเก็บข้อมูลและติดตามผลได้อย่างละเอียด รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจในการส่งต่อนักเรียน การติดตามและประเมินผลการส่งต่อควรเป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนจะได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมและมีคุณภาพในทุกขั้นตอนของการส่งต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส (2567 : 37) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ส่งต่อควรได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว มีแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนตามลำดับขั้นจากลำดับขั้นต้นสู่ลำดับขั้นสูงมีการบันทึกข้อ ตกลงระหว่างโรงเรียนกับผู้ที่เกี่ยวข้องไว้เป็นหลักฐาน

ระดับการบริหารของทีมนำ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรมีการประสานงานอย่างมีระบบกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างและชัดเจน เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยน

ข้อมูลและประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การนิเทศและการประเมินผลควรเน้นการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รวมถึงการปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบุคลากร ควรจัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจให้บุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการให้รางวัล เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในทีมและความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ระดับการบริหารของทีมประสาน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรพัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างทีมนำ ทีมทำ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและระบบที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ข้อมูลไหลเวียนได้อย่างรวดเร็ว ทำหน้าที่เป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการจัดการอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ การประชุมคณะกรรมการควรมีรูปแบบที่สม่ำเสมอและการติดตามผลที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและติดตามความก้าวหน้าในการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความต่อเนื่องในการสนับสนุนนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ระดับการบริหารของทีมทำ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านการจัดการประชุมชี้แจงที่มีระบบ เพื่อให้ข้อมูลและแนวทางการดำเนินงานชัดเจนและเข้าใจง่าย ควรพัฒนากระบวนการดูแลนักเรียนที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการบันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บและประเมินผล รวมถึงการจัดทำรายงานที่มีมาตรฐานและเข้าถึงง่าย ควรสำรวจความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนผ่านการสำรวจความคิดเห็นและการประชุมหารือ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปสู่การพัฒนาการดูแลช่วยเหลือที่ตรงจุดและตอบสนองต่อความต้องการได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบการวิจัยครั้งนี้ชี้ชัดว่าแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวนี้เป็นองค์ความรู้สำคัญสำหรับบุคลากรทางการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนแบบทันที เพื่อให้ครูสามารถเข้าใจความต้องการเฉพาะตัวของนักเรียนและปรับวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการประสานงานกับผู้ปกครองจะช่วยให้การแชร์ข้อมูลพัฒนาการมีความสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ การพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูลควรเน้นความปลอดภัยและความครบถ้วน เพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ปกครองและสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพ

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรใช้ข้อมูลหลากหลายประเภท เช่น แบบสอบถามด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ และสุขภาพจิต เพื่อวิเคราะห์และระบุความต้องการเฉพาะของนักเรียนอย่างแม่นยำ การใช้เทคโนโลยี เช่น ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจะช่วยให้การคัดกรองมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากขึ้น เครื่องมือและอุปกรณ์ควรมุ่งเน้นการเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัยและสามารถรายงานผลได้อย่างชัดเจน เพื่อสนับสนุนครูในการวางแผนและปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้ปกครองติดตามพัฒนาการของนักเรียนแบบเรียลไทม์ พร้อมจัดกิจกรรมร่วม เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน การสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาทักษะและประสบความสำเร็จในอนาคต

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นช่องทางสื่อสารที่สะดวกสำหรับผู้ปกครองในการแจ้งข้อมูลปัญหานักเรียน พร้อมพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อวิเคราะห์ปัญหาให้ครบถ้วน การประชุมร่วมกับผู้ปกครองและครูควรจัดอย่างต่อเนื่อง และการใช้เทคโนโลยี เช่น ระบบวิเคราะห์ข้อมูล จะช่วยเพิ่มความแม่นยำในการวางแผนและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 5 การส่งต่อ โรงเรียนควรพัฒนาทักษะบุคลากรในการส่งต่อนักเรียน เน้นการเข้าใจความต้องการเฉพาะและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปกครอง พร้อมนำเทคโนโลยีมาช่วยจัดเก็บ วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน

1.6 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารของทีมงาน โรงเรียนควรสร้างระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านช่องทางสื่อสารที่ชัดเจน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการดูแลนักเรียน การนิเทศและการประเมินผลควรใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และปรับกลยุทธ์ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและบุคลากร การจัดกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจ เช่น การฝึกอบรมและการให้รางวัล จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในทีมและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.7 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารของทีมประสาน โรงเรียนควรพัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างทีมงาน ทีมทำ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการสร้างช่องทางสื่อสารที่ชัดเจนและระบบที่ยืดหยุ่นเพื่อให้ข้อมูลไหลเวียนได้อย่างรวดเร็ว การจัดการอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลนักเรียน การประชุมคณะกรรมการควรมีความสม่ำเสมอ พร้อมการติดตามผลที่ชัดเจน

เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและติดตามความก้าวหน้าในการสนับสนุนนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.8 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารของทีมงาน โรงเรียนควรประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านการจัดประชุมที่มีระบบเพื่อให้ข้อมูลและแนวทางการดำเนินงานชัดเจน ควรพัฒนากระบวนการดูแลนักเรียนที่ยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบันทึกและประเมินผลจะช่วยให้การจัดเก็บข้อมูลมีความสะดวกและมาตรฐาน การสำรวจความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาและนักเรียนจะช่วยให้สามารถพัฒนาการดูแลช่วยเหลือได้ตรงตามความต้องการและสถานการณ์

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเน้นไปที่การสำรวจและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านที่มีค่าคะแนนต่ำกว่า เช่น การส่งต่อและการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยเฉพาะการตรวจสอบกระบวนการการส่งต่อข้อมูลระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องภายนอก รวมถึงการพัฒนาเครื่องมือและระบบที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น การศึกษาการบริหารระดับทีมทั้งทีมหน้า ทีมประสาน และทีมทำ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในแต่ละทีมจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาระบบดูแลนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้มากขึ้น

2.2 ควรเน้นศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น ความพร้อมของทรัพยากรบุคคล การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน และการพัฒนาทักษะของครูและผู้บริหารในการจัดการกับปัญหาของนักเรียน โดยเฉพาะการเสริมสร้างการทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้บริหาร และทีมงานต่างๆ ภายในโรงเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในด้านการส่งเสริมนักเรียน การคัดกรอง และการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของนักเรียน

2.3 ควรเน้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างขนาดสถานศึกษาและบทบาทของบุคลากร เช่น การวิเคราะห์ผลกระทบจากขนาดสถานศึกษาต่อการดำเนินการในแต่ละด้านของระบบดูแลนักเรียน เช่น การคัดกรอง การส่งเสริม และการป้องกันปัญหาของนักเรียน รวมทั้งการศึกษาผลกระทบจากบทบาทของครูและผู้บริหารในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาระบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละโรงเรียน.

บรรณานุกรม

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). **การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม**. กรุงเทพมหานคร. ชวนทิพย์.
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2551). **ภาวะสุขภาพจิต**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: องค์การ
สงเคราะห์ทหารผ่านศึก. รายงานสรุปการทะเลาะวิวาทและปัญหาการใช้ความรุนแรง
ของนักเรียนนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มปท. คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและ
วัฒนธรรม, วุฒิสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน**: เอกสารสรุป
ย่อองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ
การก้าวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จตุภรณ์ นิสสัย. (2558). **การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
บ้านหนองปรือสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3**. ใน
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา
- บุปผาชาติ เข้มวิชัย. (2558). **การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน:กรณีศึกษา
โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่**. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- สุทัศน์ เอี่ยมแสง. (2558). **รายงานผลการดำเนินงาน โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนบ้านแม่จูด อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่**. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5.
- อุไรรัตน์ พลจันทร์. (2558). **สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน
สังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร** [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. (2559). **การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพมหานคร. สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). **แบบรายงานการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดมาบข่า**. โรงเรียนวัดมาบข่า. 4-7
- ธิดินัดดา สิงห์แก้ว (2562). **การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA :
กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน**. วิทยานิพนธ์นี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิศรัทธาธรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

- ภัสสร อรุณศรี และ นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตมัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 5 ฉบับที่ 11 (พฤศจิกายน 2563) . 44-57
- รัชพล เทียงดี. (2563). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- จักรพงษ์ ตระการไทย, อธิป เกตุสิริ, & ชวนคิด มะเสนะ. (2565). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 16(3), 88-104.
- ณัฐพันธ์ ดิศเจริญ. (2565). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. วารสารพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่, 7(3), 321-335.
- ธนากร จันทพันธ์. (2566). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. วารสารบรรณการศึกษาศาสตร์และมนุษยสังคมศาสตร์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1, 77-87
- อริศรา ชูช่วย และสุทธิพงศ์ บุญผดุง. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4. 1329-1336
- สายัณห์ ต่ายหล. (2565). การพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูใหม่สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต. ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565, 184-200
- แพรวพลอย พัฒนะแสง. (2565). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). คู่มือการคัดเลือกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2566. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- พัชรา หงคำมีและสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2566). การพัฒนาแนวทางดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) สำหรับโรงเรียนในสังกัดสพม.บุรีรัมย์. วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคามวารสารวิทยาลั วิทยาเขตร้อยเอ็ด ปีที่ 12 ฉบับที่ 1, 423-436

อภิวิชญ์ ธรรมพรพิทวัส. (2567). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนชาย
ขอบจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสพม.ศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราช
ภัฏศรีสะเกษ, 18(2), 27-45.

นักร้อง บัญเลื่อน, ธัญเทพ สิทธิเชื้อ, ศุภชนกฤษ ยอดสละ. (2568). การจัดการระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสพม.สุรินทร์. วารสารส่งเสริมและ
พัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(2), 456-471.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๒๓๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสิทธิชัย พลายแดง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถามเรื่องแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณา ประกอบด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๒๓๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายณภัทร ศิลปธร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถามเรื่องแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจักรกฤษ หนูอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณา ประกอบด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นายจักรกฤษ หนูอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว ๒๓๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุเทพ ทองสีโพล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถามเรื่องแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณาประกอบไปด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๔ ๔๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๔๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๖๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๕ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๙๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพรหมานุสรณ์

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร ไชยภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๕ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคงคาราม

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๕ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_cdu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านลาดวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โคภาณรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๓๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๖๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจันทราวาส(ศุขประสารราษฎร์)

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางในการ พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด เพชรบุรี" โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่ง ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๖๗๔๙ ๙๔๕๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุชอยู่)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพชรบุรี

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร ไชยฤทธิ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๒๕๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนป่าเต็งวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โดภาณูรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ ยว ๐๖๓๔.๑๑/๖๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๔๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๔๔๕๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๔๔ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๒๒๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเขาย้อยวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุชสง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbpu.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยางวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอี่ยมพร ไชยธรรมรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๕๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๙๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โดภาณรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโตนดหลวงวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร ไชยธรรม์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๗๒๘๘ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbpu.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองจอกวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานญา นุชอยู่)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางจานวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ หนูอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร ไชยธรรมรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ หนูอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๖๗๔๔ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิจิตรธรรมโคกเกิด

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๖๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแหลมวิทยา

ด้วย นายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๔๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร ไชยธรรมรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๔ ๔๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุชสง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๔๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๑๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงสร้างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้กับนายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุชอยู่)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๔๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โดภาณูรักษกุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๗ คน ซึ่งผล
การเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๔ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ลายเซ็น)

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคอนยางวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๙๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร โดภาณรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๑ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๖๗๔๙ ๙๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๙ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๑๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอลาอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางตะบูนวิทยา

ด้วยนายจักรกฤษ นุชอยู่ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๔๑๐๒๐ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางในการ
พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี” โดยมี อ.ดร.เอื้อมพร ไชยบุญรักษ์กุล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง
ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๑ คน ซึ่ง
ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถ
ประสานงานได้ที่นายจักรกฤษ นุชอยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๖๗๔๔ ๔๔๔๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญเติมข้อมูลส่วนตัวของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา

☐ ครูในสถานศึกษา

2. ขนาดสถานศึกษา

☐ ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 119 ลงมา)

☐ ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 759)

☐ ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 760 - 1,679)

☐ ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 1,680 ขึ้นไป)

ตอนที่ 2 การประเมินระดับการดำเนินงานปัจจุบันของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยแบ่ง

ออกเป็น 5 ด้าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับการดำเนินงานปัจจุบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1.	สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกเก็บข้อมูลในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
2.	สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล					
3.	สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล					
4.	สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
5.	สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					

6.	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
7.	สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน						
ข้อ	ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน				
		5	4	3	2	1
1.	สถานศึกษามีรูปแบบและกลไกในการคัดกรองนักเรียน					
2.	สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการคัดกรองนักเรียน					
3.	สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการคัดกรองนักเรียน					
4.	สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการคัดกรองนักเรียน					
5.	สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการคัดกรองนักเรียน					
6.	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการคัดกรองนักเรียน					
7.	สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการคัดกรองนักเรียน					
ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน						
1.	สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกในการส่งเสริมนักเรียน					
2.	สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมนักเรียน					
3.	สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการส่งเสริมนักเรียน					
4.	สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการส่งเสริมนักเรียน					
5.	สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการส่งเสริมนักเรียน					
6.	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการส่งเสริมนักเรียน					
7.	สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการส่งเสริมนักเรียน					
ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา						
1.	สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
2.	สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
3.	สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
4.	สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
5.	สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					

6.	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
7.	สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
ด้านที่ 5 การส่งต่อ						
ข้อ	ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน				
		5	4	3	2	1
1.	สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกในการส่งต่อ					
2.	สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการส่งต่อ					
3.	สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการส่งต่อ					
4.	สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการส่งต่อ					
5.	สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการส่งต่อ					
6.	สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการส่งต่อ					
7.	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการส่งต่อ					
8.	สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการส่งต่อ					

ตอนที่ 3 การประเมินระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ทีม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการบริหาร ปัจจุบัน				
		5	4	3	2	1
ระดับการบริหารของทีมนำ						
1.	ทีมนำมีการส่งเสริมและสนับสนุน การขับเคลื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2.	ทีมนำมีการสร้างขวัญกำลังใจ และพัฒนาบุคลากร					
3.	ทีมนำเป็นผู้นำในการควบคุมกิจกรรมของทีมทั้งหมด บูรณาการภารกิจ โดยรวมของสถานศึกษา					
4.	ทีมนำมีการประสานงานกับทีมประสานงาน และเครือข่ายการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน					

5.	ทีมนำมีการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล					
ระดับการบริหารของทีมประสาน						
1.	ทีมประสานมีการปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2.	ทีมประสานมีการประสานงานระหว่างทีมนำและทีมทำ รวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
3.	ทีมประสานมีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาดำเนินงานและรับผิดชอบในการชี้แจงสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน					
4.	ทีมประสานมีการจัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
5.	ทีมประสานมีการสรุปรายงานผลการดำเนินงาน					
ระดับการบริหารของทีมทำ						
1.	ทีมทำมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง					
2.	ทีมทำมีการบันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานประเมินผลและจัดทำรายงานตามระดับชั้น					
3.	ทีมทำมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
4.	ทีมทำมีการประชุมคณะกรรมการดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ					
5.	ทีมทำมีการดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนและกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญเติมข้อมูลส่วนตัวของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้

2. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา

☐ ครูในสถานศึกษา

2. ขนาดสถานศึกษา

☐ ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 119 ลงมา)

☐ ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 120 - 759)

☐ ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 760 – 1,679)

☐ ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 1,680 ขึ้นไป)

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

ด้านที่ 1: การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

- คุณคาดหวังว่าการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในอนาคตจะพัฒนาไปอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณมองว่าในอนาคตสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในลักษณะใด ?

.....

.....

.....

.....

- ในอนาคต คุณคิดว่าการประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองเพื่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรเป็นอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคาดหวังว่าสถานศึกษาควรพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลในอนาคตอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2: การคัดกรองนักเรียน

- คุณมองว่าสถานศึกษาควรมีรูปแบบและกลไกการคัดกรองนักเรียนในอนาคตเป็นอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคาดหวังว่าสถานศึกษาจะนำเทคโนโลยีมาใช้ในการคัดกรองนักเรียนในลักษณะใดในอนาคต ?

.....

.....

.....

.....

- ในอนาคต คุณคิดว่าสถานศึกษาควรพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการคัดกรองนักเรียนอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3: การส่งเสริมนักเรียน

- คุณคาดหวังว่าบุคลากรในสถานศึกษาควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมนักเรียนในอนาคตอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 4: การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

- คุณคิดว่าในอนาคตบุคลากรของสถานศึกษาควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

- คุณคาดหวังว่าสถานศึกษาจะพัฒนากระบวนการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างไรในอนาคต ?

.....

.....

.....

.....

- คุณมองว่าสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างไรในอนาคต ?

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 5: การส่งต่อ

- ในอนาคต คุณคิดว่าสถานศึกษาควรพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบการส่งต่ออย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณมองว่าในอนาคตการประสานงานระหว่างบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการส่งต่อนักเรียนควรดำเนินไปในลักษณะใด ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคาดหวังว่าสถานศึกษาจะมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนในอนาคตอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- ในอนาคตคุณคิดว่าสถานศึกษาควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการส่งต่ออย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคิดว่าสถานศึกษาจะใช้เทคโนโลยีในการส่งต่อนักเรียนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในอนาคต?

.....

.....

.....

.....

- คุณมองว่าในอนาคต การติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการส่งต่อควรเป็นอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3: แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนแบ่งออกเป็น 3 ทีม

1. ระดับการบริหารของทีมงาน
2. ระดับการบริหารของทีมประสาน
3. ระดับการบริหารของทีมทำ

ระดับการบริหารของทีมงาน

- คุณคาดหวังว่าในอนาคตทีมงานควรประสานงานกับทีมประสานและเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ
อย่างไรเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคิดว่าการนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลของทีมงานควรพัฒนาไปในทิศทางใดใน
อนาคต ?

.....

.....

.....

.....

- คุณมองว่าในอนาคตทีมงานควรมีแนวทางในการสร้างขวัญกำลังใจและพัฒนาบุคลากรอย่างไร
?

.....

.....

.....

.....

ระดับการบริหารของทีมประสาน

- คุณคาดหวังว่าทีมประสานจะพัฒนาในด้านการประสานงานระหว่างทีมงาน ทีมทำ และ
หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในอนาคตอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคิดว่าในอนาคตทีมประสานจะสามารถพัฒนาการดำเนินงานในฐานะบุคลากรหลักในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณมองว่าการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายควรดำเนินการอย่างไรในอนาคตเพื่อเพิ่มความต่อเนื่องและสม่ำเสมอในการดูแลนักเรียน ?

.....

.....

.....

.....

ระดับการบริหารของทีมทำ

- คุณคาดหวังว่าทีมทำจะสามารถพัฒนาการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและการดำเนินการประชุมชี้แจงในอนาคตอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคิดว่าทีมทำควรพัฒนากระบวนการดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนอย่างไรในอนาคต ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคาดหวังว่าทีมทำจะพัฒนาการบันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน การประเมินผล และการจัดทำรายงานในอนาคตอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

- คุณคิดว่าในอนาคตทีมทำควรมีวิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อการดูแลช่วยเหลือได้ดียิ่งขึ้นอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

คำชี้แจง แบบประเมินการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย เรื่อง แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรง ใน ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

- 1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

หากผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับข้อคำถาม ผู้เชี่ยวชาญสามารถบันทึกได้ที่ช่อง “ข้อเสนอแนะ” ซึ่งอยู่ถัดจากช่องการประเมินไปทางขวามือ

เกณฑ์การประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1. สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกเก็บข้อมูลในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7. สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน					
1. สถานศึกษามีรูปแบบและกลไกในการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
2. สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7. สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน					
1. สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกในการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7. สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา					
1. สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
4. สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7. สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
ด้านที่ 5 การส่งต่อ					
1. สถานศึกษามีการรูปแบบและกลไกในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. สถานศึกษามีบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. สถานศึกษามีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้ปกครองในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สถานศึกษามีบุคลากรที่ประสานกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. สถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้เพิ่มเติมในการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
8. สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการส่งต่อ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตอนที่ 3 การประเมินระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ทีม

1. ทีมนำ
2. ทีมประสาน
3. ทีมทำ

เกณฑ์การประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ระดับการบริหารของทีมนำ					
1. ทีมนำมีการส่งเสริมและสนับสนุน การขับเคลื่อน ระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. ทีมนำมีการสร้างขวัญกำลังใจ และพัฒนาบุคลากร	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ทีมนำเป็นผู้นำในการควบคุมกิจกรรมของทีมทั้งหมด บูรณาการภารกิจ โดยรวมของสถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. ทีมนำมีการประสานงานกับทีมประสานงาน และ เครือข่ายการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. ทีมนำมีการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
ระดับการบริหารของทีมประสาน					
1. ทีมประสานมีการปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. ทีมประสานมีการประสานงานระหว่างทีมนำและทีมทำ รวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ทีมประสานมีการจัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการ พัฒนาดำเนินงานและรับผิดชอบในการชี้แจงสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. ทีมประสานมีการจัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่าย อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. ทีมประสานมีการสรุปรายงานผลการดำเนินงาน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
ระดับการบริหารของทีมทำ					
1. ทีมทำมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการ ประชุมชี้แจง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. ทีมทำมีการบันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานประเมินผลและ จัดทำรายงานตามระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
3. ทีมทำมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. ทีมทำมีการประชุมคณะกรรมการดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. ทีมทำมีการดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนตาม ขั้นตอนและกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ภาคผนวก ฉ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

One-Sample Statistics				
	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
D_1	331	4.5110	.45016	.02474
D_2	331	4.5265	.45034	.02475
D_3	331	4.5572	.42507	.02336
D_4	331	4.5088	.45838	.02519
D_5	331	4.4860	.46040	.02531
T_นำ	331	4.4838	.45299	.02490
T_ประสาน	331	4.5021	.51695	.02841
T_ทำ	331	4.5027	.49343	.02712

Group Statistics					
	ตำแหน่ง	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
D_1	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.4841	.45296	.06164
	ครูในสถานศึกษา	277	4.5162	.45025	.02705
D_2	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.4656	.43894	.05973
	ครูในสถานศึกษา	277	4.5384	.45234	.02718
D_3	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.5450	.42639	.05802
	ครูในสถานศึกษา	277	4.5596	.42555	.02557
D_4	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.4868	.46147	.06280
	ครูในสถานศึกษา	277	4.5132	.45849	.02755
D_5	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.4676	.47408	.06451
	ครูในสถานศึกษา	277	4.4896	.45848	.02755
T_นำ	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.4872	.47206	.06424
	ครูในสถานศึกษา	277	4.4832	.45006	.02704
T_ประสาน	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.5074	.47538	.06469
	ครูในสถานศึกษา	277	4.5011	.52547	.03157
T_ทำ	ผู้บริหารการศึกษา	54	4.4889	.51493	.07007
	ครูในสถานศึกษา	277	4.5054	.49005	.02944

Multiple Comparisons							
LSD							
Dependent Variable	(I) ขนาดสถานศึกษา	(J) ขนาดสถานศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
D_1	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.15837	.10788	.143	-.0539	.3706
		ขนาดใหญ่	-.02260	.10215	.825	-.2236	.1783
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.16631	.10359	.109	-.0375	.3701
	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.15837	.10788	.143	-.3706	.0539
		ขนาดใหญ่	-.18097*	.06515	.006	-.3091	-.0528
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.00794	.06738	.906	-.1246	.1405
	ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	.02260	.10215	.825	-.1783	.2236
		ขนาดกลาง	.18097*	.06515	.006	.0528	.3091
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.18891*	.05776	.001	.0753	.3025
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	-.16631	.10359	.109	-.3701	.0375
		ขนาดกลาง	-.00794	.06738	.906	-.1405	.1246
		ขนาดใหญ่	-.18891*	.05776	.001	-.3025	-.0753
D_2	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.04095	.10817	.705	-.1718	.2537
		ขนาดใหญ่	-.08673	.10242	.398	-.2882	.1148
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.11436	.10386	.272	-.0900	.3187
	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.04095	.10817	.705	-.2537	.1718
		ขนาดใหญ่	-.12768	.06532	.051	-.2562	.0008
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.07341	.06756	.278	-.0595	.2063
	ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	.08673	.10242	.398	-.1148	.2882
		ขนาดกลาง	.12768	.06532	.051	-.0008	.2562
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.20109*	.05791	.001	.0872	.3150
		ขนาดเล็ก	-.11436	.10386	.272	-.3187	.0900

	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดกลาง	-.07341	.06756	.278	-.2063	.0595
		ขนาดใหญ่	-.20109*	.05791	.001	-.3150	-.0872
D_3	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.03860	.10138	.704	-.1608	.2380
		ขนาดใหญ่	-.11044	.09600	.251	-.2993	.0784
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.11003	.09735	.259	-.0815	.3015
	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.03860	.10138	.704	-.2380	.1608
		ขนาดใหญ่	-.14904*	.06122	.015	-.2695	-.0286
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.07143	.06332	.260	-.0531	.1960
	ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	.11044	.09600	.251	-.0784	.2993
		ขนาดกลาง	.14904*	.06122	.015	.0286	.2695
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.22047*	.05428	.000	.1137	.3273
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	-.11003	.09735	.259	-.3015	.0815
		ขนาดกลาง	-.07143	.06332	.260	-.1960	.0531
		ขนาดใหญ่	-.22047*	.05428	.000	-.3273	-.1137
D_4	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.14214	.10857	.191	-.0714	.3557
		ขนาดใหญ่	-.02084	.10280	.839	-.2231	.1814
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.24134*	.10425	.021	.0363	.4464
	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.14214	.10857	.191	-.3557	.0714
		ขนาดใหญ่	-.16298*	.06556	.013	-.2919	-.0340
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.09921	.06781	.144	-.0342	.2326
	ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	.02084	.10280	.839	-.1814	.2231
		ขนาดกลาง	.16298*	.06556	.013	.0340	.2919
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.26218*	.05813	.000	.1478	.3765
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	-.24134*	.10425	.021	-.4464	-.0363
		ขนาดกลาง	-.09921	.06781	.144	-.2326	.0342
		ขนาดใหญ่	-.26218*	.05813	.000	-.3765	-.1478
D_5	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.17140	.11114	.124	-.0472	.3900
		ขนาดใหญ่	.06409	.10524	.543	-.1429	.2711

	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่พิเศษ	.21770*	.10672	.042	.0078	.4276
		ขนาดเล็ก	-.17140	.11114	.124	-.3900	.0472
		ขนาดใหญ่	-.10732	.06712	.111	-.2394	.0247
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.04630	.06942	.505	-.0903	.1829
	ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	-.06409	.10524	.543	-.2711	.1429
		ขนาดกลาง	.10732	.06712	.111	-.0247	.2394
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.15361*	.05951	.010	.0365	.2707
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	-.21770*	.10672	.042	-.4276	-.0078
		ขนาดกลาง	-.04630	.06942	.505	-.1829	.0903
		ขนาดใหญ่	-.15361*	.05951	.010	-.2707	-.0365
T_น้ำ	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.12791	.10896	.241	-.0864	.3423
		ขนาดใหญ่	.05792	.10317	.575	-.1450	.2609
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.23796*	.10462	.024	.0321	.4438
	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.12791	.10896	.241	-.3423	.0864
		ขนาดใหญ่	-.06999	.06580	.288	-.1994	.0594
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.11004	.06805	.107	-.0238	.2439
	ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	-.05792	.10317	.575	-.2609	.1450
		ขนาดกลาง	.06999	.06580	.288	-.0594	.1994
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.18003*	.05834	.002	.0653	.2948
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดเล็ก	-.23796*	.10462	.024	-.4438	-.0321
		ขนาดกลาง	-.11004	.06805	.107	-.2439	.0238
		ขนาดใหญ่	-.18003*	.05834	.002	-.2948	-.0653
T_ประสาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	.07778	.12374	.530	-.1657	.3212
		ขนาดใหญ่	.00155	.11717	.989	-.2289	.2320
		ขนาดใหญ่พิเศษ	.24630*	.11882	.039	.0126	.4800
	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	-.07778	.12374	.530	-.3212	.1657
		ขนาดใหญ่	-.07623	.07472	.308	-.2232	.0708

	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่พิเศษ	.16852*	.07728	.030	.0165	.3206
		ขนาดเล็ก	-.00155	.11717	.989	-.2320	.2289
		ขนาดกลาง	.07623	.07472	.308	-.0708	.2232
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่พิเศษ	.24475*	.06625	.000	.1144	.3751
		ขนาดเล็ก	-.24630*	.11882	.039	-.4800	-.0126
		ขนาดกลาง	-.16852*	.07728	.030	-.3206	-.0165
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่พิเศษ	-.24475*	.06625	.000	-.3751	-.1144
		ขนาดเล็ก	.03106	.11690	.791	-.1989	.2610
		ขนาดใหญ่พิเศษ	-.04123	.11069	.710	-.2590	.1765
T_ท่า	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่พิเศษ	.24310*	.11225	.031	.0223	.4639
		ขนาดเล็ก	-.03106	.11690	.791	-.2610	.1989
		ขนาดใหญ่พิเศษ	-.07229	.07059	.307	-.2112	.0666
	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่พิเศษ	.21204*	.07301	.004	.0684	.3557
		ขนาดเล็ก	.04123	.11069	.710	-.1765	.2590
		ขนาดกลาง	.07229	.07059	.307	-.0666	.2112
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่พิเศษ	.28432*	.06259	.000	.1612	.4074
		ขนาดเล็ก	-.24310*	.11225	.031	-.4639	-.0223
		ขนาดกลาง	-.21204*	.07301	.004	-.3557	-.0684
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่พิเศษ	-.28432*	.06259	.000	-.4074	-.1612
		ขนาดเล็ก					
		ขนาดกลาง					
	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่พิเศษ					
		ขนาดเล็ก					
		ขนาดกลาง					

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายจักรกฤษ นุชอยู่
วัน เดือน ปี	เกิด 13 มิถุนายน 2528
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	วุฒิปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
พ.ศ. 2554	วุฒิปริญญาโท สาขาวิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2556	ครูผู้ช่วย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศบดินทรเดชา
พ.ศ. 2558	ครู คศ.1 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศบดินทรเดชา
พ.ศ. 2563	ครูชำนาญการ คศ.2 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2567	ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ คศ.3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี